

RAZKRITJA SKUPINE ABANKE ZA LETO 2009

**(V SKLADU S SKLEPOM O RAZKRITJIH
S STRANI BANK IN HRANILNIC)**

Ljubljana, 23. marec 2010

(prazna stran)

KAZALO:

RAZKRITJA SKUPINE ABANKE ZA LETO 2009 V SKLADU S SKLEPOM O RAZKRITJIH	1
1. POLITIKA IN CILJI UPRAVLJANJA S TVEGANJI	2
1.1. POLITIKA IN CILJI UPRAVLJANJA S KREDITNIM TVEGANJEM	2
1.2. POLITIKA IN CILJI UPRAVLJANJA S TRŽNIMI TVEGANJI.....	6
1.2.1. Politika in cilji upravljanja z valutnim tveganjem.....	8
1.2.2. Politika in cilji upravljanja z obrestnim tveganjem	9
1.3. POLITIKA IN CILJI UPRAVLJANJA Z LIKVIDNOSTNIM TVEGANJEM	10
1.4. POLITIKA IN CILJI UPRAVLJANJA Z OPERATIVNIM TVEGANJEM	12
2. INFORMACIJE O OSEBAH, VKLJUČENIH V RAZKRITJA.....	13
3. UPRAVLJANJE S KAPITALOM.....	14
3.1. KAPITAL	14
3.2. MINIMALNE KAPITALSKE ZAHTEVE	16
3.2.1. Kapitalska zahteva za kreditno tveganje.....	16
3.2.2. Kapitalska zahteva za tržna tveganja	17
3.2.3. Kapitalska zahteva za operativno tveganje	17
3.3. INTERNI PROCES OCENJEVANJA KAPITALSKE USTREZNOSTI	17
4. KREDITNO TVEGANJE NASPROTNE STRANKE (CCR)	18
4.1. METODOLOGIJE ZA DOLOČANJE NOTRANJEGA KAPITALA IN LIMITOV IZPOSTAVLJENOSTI	18
4.2. POLITIKE ZAVAROVANJA S PREMOŽENJEM IN UČINKI POSLABŠANJA BONITETE BANKE NA POVEČANJE OBSEGA ZAVAROVANJ S PREMOŽENJEM	18
4.3. METODA IZRAČUNA VREDNOSTI IZPOSTAVLJENOSTI.....	18
5. KREDITNO TVEGANJE IN TVEGANJE ZMANJŠANJA VREDNOSTI ODKUPLJENIH DENARNIH TERJATEV	20
5.1. OPREDELITEV ZAPADLIH IN OSLABLJENIH POSTAVK ZA RAČUNOVODSKE NAMENE	20
5.2. OPIS METODOLOGIJE PREVREDNOTENJA POSTAVK IN REZERVACIJ	20
5.2.1. Sredstva, vrednotena po odplačni vrednosti	20
5.2.2. Sredstva, razpoložljiva za prodajo	22
5.2.3. Restrukturirana posojila	22
5.2.4. Rezervacije.....	23
5.3. SKUPNI IN POVPREČNI ZNESEK IZPOSTAVLJENOSTI PO KATEGORIJAH IZPOSTAVLJENOSTI.....	23
5.4. PORAZDELITEV IZPOSTAVLJENOSTI PO GEOGRAFSKIH PODROČJIH.....	24
5.5. PORAZDELITEV IZPOSTAVLJENOSTI PO GOSPODARSKIH PANOGAH	25
5.6. RAZČLENITEV IZPOSTAVLJENOSTI PO PREOSTALI ZAPADLOSTI.....	26
5.7. ZAPADLE IZPOSTAVLJENOSTI TER POPRAVKI VREDNOSTI ZARADI OSLABITEV IN REZERVACIJE PO POMEMBNIH DEJAVNOSTIH.....	26
5.8. ZAPADLE IZPOSTAVLJENOSTI TER POPRAVKI VREDNOSTI ZARADI OSLABITEV IN REZERVACIJE PO GEOGRAFSKIH OBMOČJIH	27
5.9. SPREMEMBE POPRAVKOV VREDNOSTI ZARADI OSLABITEV IN SPREMEMBE REZERVACIJ PO VRSTAH SREDSTEV.....	28
6. DODATNA RAZKRITJA SKUPINE, KI UPORABLJA STANDARDIZIRAN PRISTOP	29
7. NALOŽBE V LASTNIŠKE VREDNOSTNE PAPIRJE, KI NISO VKLJUČENI V TRGOVALNO KNJIGO	30

8. OBRESTNO TVEGANJE IZ POSTAVK, KI NISO VKLJUČENE V TRGOVALNO KNJIGO.....	31
9. KREDITNA ZAVAROVANJA.....	32
9.1. POMEMBNEJŠE VRSTE DAJALCEV OSEBNIH JAMSTEV	34
9.2. KONCENTRACIJA KREDITNEGA TVEGANJA V OKVIRU SPREJETIH KREDITNIH ZAVAROVANJ.....	36
9.3. SKUPNA VREDNOST IZPOSTAVLJENOSTI, ZAVAROVANA S PREMOŽENJEM.....	36
9.4. SKUPNA VREDNOST IZPOSTAVLJENOSTI, ZAVAROVANA Z OSEBNIMI JAMSTVI ALI S KREDITNIMI IZVEDENIMI FINANČNIMI INSTRUMENTI.....	37
POROČILO NEODVISNEGA REVIZORJA	38

RAZKRITJA SKUPINE ABANKE ZA LETO 2009 V SKLADU S SKLEPOM O RAZKRITJIH

Sklep o razkritjih s strani bank in hranilnic (Ur.l. št. 135/06, 21.12.2006, Ur.l. št. 42/09, 5.6.2009), v nadaljevanju Sklep o razkritjih, se navezuje na kapitalsko regulativo, v okviru katere so opredeljena tudi javna razkritja v skladu z Direktivo kapitalskih zahtev (Capital Requirements Directive¹), ki uvaja uporabo koncepta Basel II v države Evropske unije. Evropske banke so tako zavezane k javnemu razkrivanju, ki dviguje standarde razkrivanja z namenom vzpostavitve zadostnega informiranja potencialnih investitorjev ter drugih ustreznih javnosti o tveganjih, ki jih banke prevzemajo pri svojem poslovanju.

Abanka ima v skladu s kapitalsko regulativo oziroma v skladu s Sklepom o razkritjih položaj »EU nadrejene banke«, zato je treba zahteve Sklepa o razkritjih izpolnjevati na podlagi konsolidiranega finančnega položaja.

Razkritja po Sklepu o razkritjih (v nadaljevanju razkritja po Sklepu) je potrebno objaviti na javnih spletnih straneh (na spletnem portalu Abanke) hkrati z objavo revidiranega letnega poročila. Sklep o razkritjih daje možnost, da so razkritja po Sklepu vključena v revidirano letno poročilo, v tem primeru jih ni potrebno posebej objaviti na javnih spletnih straneh, če pa so razkritja po Sklepu pripravljena ločeno od revidiranega letnega poročila, jih je potrebo objaviti na spletnem portalu banke. Sprejeta je bila odločitev, da se razkritja po Sklepu prikažejo ločeno od revidiranega letnega poročila, zato so tudi objavljena na spletnem portalu.

Razkritja po Sklepu je revidiral in o njih podal mnenje oz. poročilo pooblaščen revizor. Poročilo pooblaščenega revizorja se nanaša na dejanske ugotovitve, povezane z izpolnjevanjem pravil o upravljanju s tveganji za skupino Abanke.

¹ Direktiva kapitalskih zahtev (Capital Requirements Directive) vsebuje oziroma se nanaša na:

- ◆ Direktivo (2006/48/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. junija 2006) o začetku opravljanja in opravljanju dejavnosti kreditnih institucij,
- ◆ Direktivo (2006/49/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. junija 2006) o kapitalski ustreznosti investicijskih podjetij in kreditnih institucij.

1. Politika in cilji upravljanja s tveganji

(10. člen Sklepa o razkritjih)

1.1. Politika in cilji upravljanja s kreditnim tveganjem

Kreditno tveganje je tveganje nastanka izgube zaradi neizpolnitve obveznosti dolžnika oziroma nasprotne stranke do skupine. Kreditno tveganje vključuje: deželno tveganje, tveganje koncentracije, tveganje zmanjšanja vrednosti odkupljenih denarnih terjatev, preostalo tveganje in kreditno tveganje v listinjenju. Skupina je izpostavljena vsem vrstam kreditnega tveganja, razen tveganju v listinjenju.

Deželno tveganje pomeni tveganje nastanka izgube v primeru mednarodnega kreditiranja ter je povezano z ekonomskim, socialnim in političnim okoljem dolžnikove države. Posebna oblika deželnega tveganja je transferno tveganje, ki obstaja, kadar dolžnikova obveznost ni nominirana v lokalni valuti.

Tveganje koncentracije pomeni tveganje nastanka izgube v primeru prekomerne izpostavljenosti do posamezne osebe, skupine povezanih oseb in oseb, ki jih povezujejo skupni dejavniki tveganj, kot so isti gospodarski sektor oziroma geografsko območje ali istovrstni posli. Tveganje koncentracije lahko nastane tudi v primeru uporabe kreditnih zavarovanj.

Tveganje zmanjšanja vrednosti odkupljenih denarnih terjatev pomeni tveganje, da bo znesek terjatve, do katerega je upravičena skupina, zmanjšan zaradi uspešno uveljavljenih ugovorov dolžnika, ki izvirajo iz pravnega razmerja s prejšnjim upnikom, na podlagi katerega je nastala ta terjatev.

Preostalo tveganje pomeni tveganje manjše učinkovitosti zavarovanj od pričakovane.

Kreditno tveganje se pojavlja na vseh področjih bančnega poslovanja, kjer nastajajo tvegane aktivne bilančne in zunajbilančne postavke. Predstavlja najpomembnejše tveganje v poslovanju skupine, zato mu vodstvo dodeljuje visoko prioriteto pri upravljanju s tveganji.

Temeljni cilj **procesa upravljanja s kreditnim tveganjem** je doseganje oziroma ohranjanje visoke kakovosti in razpršenosti kreditnega portfelja. To zagotavlja stabilno in varno poslovanje ter doseganje ciljne kapitalske ustreznosti ob hkratnem maksimiranju tveganju prilagojene donosnosti. Skupina prevzema in upravlja kreditno tveganje v skladu s sprejeto strategijo ter politiko prevzemanja in upravljanja s kreditnim tveganjem, pri čemer zasleduje predvsem naslednje cilje:

- ◆ usmerjenost naložb v manj tvegane komitente, dejavnosti in države,
- ◆ sprejemanje primernih oblik kreditnih zavarovanj,
- ◆ zagotavljanje razpršenosti kreditnega portfelja,
- ◆ intenzivno reševanje slabih naložb.

Proces upravljanja s kreditnim tveganjem vključuje postopke ugotavljanja, merjenja, obvladovanja in spremljanja kreditnega tveganja, vključno s poročanjem o kreditnem tveganju, ki mu skupina je ali bi mu lahko bila izpostavljena pri svojem poslovanju.

Postopki upravljanja kreditnega tveganja se izvajajo na ravni posameznih transakcij, dolžnikov in celotnega portfelja.

Skupina ima vzpostavljeno **strukturo in organizacijo ustreznih funkcij upravljanja s kreditnim tveganjem**. Uprava in višje vodstvo sta odgovorna za učinkovito upravljanje s kreditnim tveganjem. Del pristojnosti in pooblastil je uprava prenesla na delavce s posebnimi pooblastili in kolektivne organe odločanja (kreditni odbor, kreditno komisijo, odbor za upravljanje z bilanco, forum ICAAP). Pri upravljanju slabih naložb sodeluje odbor za upravljanje slabih naložb. Na ravni skupine so kot koordinacijska in posvetovalna telesa oblikovane skupine nadzora, ki so odgovorne za spremljanje, koordinacijo ter nadzor poslovanja in izpostavljenosti tveganjem v posameznih odvisnih oziroma pridruženih družbah.

Skupina ima jasno razmejene pristojnosti in naloge med enotami komercialnega poslovanja in službo za upravljanje s tveganji, ki je organizacijsko neodvisna od enot, ki prevzemajo kreditno tveganje, in je neposredno podrejena upravi, ter med enotami komercialnega poslovanja in enotami podpore poslovanju, vključno z vodstvenimi ravni.

Obseg in lastnosti notranjega poročanja o kreditnem tveganju omogočajo ustrezen pretok informacij navzgor in navzdol ter med organizacijskimi enotami, kar zagotavlja pravočasno sprejemanje odločitev vseh vodstvenih ravni v skupini glede ukrepov za obvladovanje kreditnega tveganja in spremljanje rezultatov teh ukrepov. Uveljavljena je praksa izdelave rednih in po potrebi izrednih poročil o kreditnem tveganju, ki se prevzema v okviru poslovanja.

Merjenje kreditnega tveganja:

a) Krediti

Za merjenje kreditnega tveganja ima skupina izdelane interne metodologije za razvrščanje dolžnikov in terjatev v bonitetne skupine A, B, C, D in E.

V bonitetno skupino A, ki predstavlja najmanjše kreditno tveganje, se razvrščajo dolžniki z najvišjo kreditno sposobnostjo, za katere se ocenjuje, da bodo redno poravnali dospelosti obveznosti. V bonitetno skupino B se razvrščajo dolžniki, katerih finančni položaj je nekoliko slabši, skupina pa ne pričakuje večjih težav pri poravnavanju njihovih dospelih obveznosti. V bonitetno skupino C se razvrščajo dolžniki, za katere se ocenjuje, da denarni tokovi ne bodo zadostovali za redno poravnavanje vseh dospelih obveznosti, so bodisi podkapitalizirani ali nimajo zadostnih dolgoročnih virov sredstev za financiranje dolgoročnih naložb. V bonitetno skupino D se razvrščajo dolžniki, ki so nesolventni ali so v sanaciji oziroma postopku prisilne poravnave in pri katerih obstaja velika verjetnost neplačila, vendar se utemeljeno pričakuje vsaj delno poplačilo terjatev. V najbolj tvegano bonitetno skupino E se razvrščajo dolžniki, ki so v stečaju in dolžniki, pri katerih se ocenjuje, da niso sposobni poravnati obveznosti. Pri razvrščanju tujih dolžnikov se upošteva tudi deželno tveganje.

Podjetja so razvrščena v devet bonitetnih razredov (bonitetne skupine od A do D so razdeljene še v dva bonitetna razreda). Razvrščanje dolžnikov in terjatev temelji na kvantitativnih in kvalitativnih merilih, pri čemer se upoštevajo ocena finančnega položaja posameznega dolžnika, zmožnost zagotovitve zadostnega denarnega pritoka za odplačilo dolga v prihodnosti, rednost poravnavanja obveznosti dolžnika do skupine ter vrsta in obseg zavarovanja. Pri ocenjevanju kreditnega tveganja bank in držav se večinoma upoštevajo bonitetne ocene zunanjih bonitetnih institucij. Za podjetja je bil v letu 2009 razvit model za ocenjevanje verjetnosti neplačila.

Vsi dolžniki so razvrščeni v ustrezno bonitetno skupino pred odobritvijo kredita. Skupina ves čas trajanja pravnega razmerja, ki je temelj nastanka kreditne izpostavljenosti, spremlja poslovanje dolžnika in kakovost zavarovanja. Prav tako redno ocenjuje višino pričakovanih kreditnih izgub ter oblikuje potrebno višino oslabitev in rezervacij v skladu z mednarodnimi standardi računovodskega poročanja.

b) Dolžniški vrednostni papirji

Pri upravljanju kreditnega tveganja iz naslova dolžniških vrednostnih papirjev skupina uporablja interne in zunanje bonitetne ocene (bonitetnih agencij Fitch Ratings in Moody's Investors Service) vrednostnih papirjev in njihovih izdajateljev.

c) Prevzete kreditne obveznosti in pogojne obveznosti

Prevzete kreditne in pogojne obveznosti predstavljajo neizkoriščeni deli odobrenih posojil, garancij in akreditivov. Osnovni namen teh instrumentov je zagotoviti denarna sredstva komitentu, ko jih le-ta zahteva. Garancije in nepreklicni stand by akreditivi predstavljajo nepreklicno jamstvo, da bo skupina izvršila plačilo, če komitent ne bo izpolnil svojih obveznosti do tretjih oseb. Iz naslova prevzetih kreditnih obveznosti in pogojnih obveznosti je skupina potencialno izpostavljena izgubi iz kreditnega tveganja. Za merjenje kreditnega tveganja se pri teh instrumentih uporablja enaka metodologija kot pri kreditih.

d) Izvedeni finančni instrumenti

Pri izvedenih finančnih instrumentih, s katerimi se trguje na prostem trgu (OTC), je skupina izpostavljena kreditnemu tveganju nasprotne stranke, to je tveganju, da bo nasprotna stranka postala neplačnik pred končno poravnavo denarnih tokov iz tega posla. Kreditno tveganje nasprotne stranke je enako vrednosti izpostavljenosti iz naslova teh poslov, ki jo skupina izračuna z metodo tekoče izpostavljenosti. Izpostavljenost kreditnemu tveganju nasprotne stranke se obvladuje v okviru kreditnih limitov. Interna metodologija za spremljanje limitov izpostavljenosti iz naslova teh poslov upošteva potencialno izpostavljenost zaradi tržnih gibanj. Vrednost izpostavljenosti se izračunava dnevno v skladu z interno metodologijo in predstavlja le manjši del vrednosti pogodbe.

Orodja za zmanjševanje kreditnega tveganja

a) Kreditni limiti

Skupina zmanjšuje kreditno tveganje z vzpostavitvijo in spremljanjem kreditnih limitov na ravni posameznih oseb in skupin povezanih oseb. Prav tako so vzpostavljeni strukturni limiti izpostavljenosti za posamezne gospodarske dejavnosti, geografska območja, pri izpostavljenosti do bank pa tudi po posameznih produktih. Za učinkovito obvladovanje tveganja koncentracije, ki izhaja iz portfelja kreditov, zavarovanih z vrednostnimi papirji, so vzpostavljeni in se spremljajo tudi limiti za obseg kreditov, zavarovanih z vrednostnimi papirji, in limiti za obseg vrednostnih papirjev, prejetih v zastavo. Limiti izpostavljenosti kreditnemu tveganju zagotavljajo razpršenost kreditnega portfelja.

Kreditne limite za posamezna podjetja potrjuje kreditni odbor, ostale kreditne limite odobri odbor za upravljanje z bilanco.

Pri svojem poslovanju skupina izpolnjuje zakonske omejitve največje dopustne izpostavljenosti in vsote velikih izpostavljenosti. Vsako veliko izpostavljenost do posamezne osebe oziroma do skupine povezanih oseb ter limite do oseb v posebnem razmerju z banko predhodno odobri nadzorni svet.

Kreditni limiti so določeni in spremljani v skladu z internimi metodologijami. Skupina proti spremlja kreditne limite in skrbi za razpršenost kreditnega portfelja.

b) Kreditna zavarovanja (zastava premoženja in osebna jamstva)

Poleg limitnega sistema skupina za zmanjševanje kreditnega tveganja uporablja tudi kreditna zavarovanja. V ta namen ima izdelano politiko kreditnih zavarovanj, v kateri so opredeljene posamezne vrste stvarnih in osebnih kreditnih zavarovanj, ki jih skupina sprejema, ter postopki ugotavljanja in spremljanja primernosti in vrednosti kreditnih zavarovanj. Najpogostejše vrste zavarovanja so zavarovanje z nepremičninami, jamstvi in vrednostnimi papirji. Pri uporabi kreditnih zavarovanj skupina ustrezno pozornost namenja preostalemu tveganju.

c) Okvirne pogodbe o pobotu

Skupina dodatno zmanjšuje kreditno tveganje s sklepanjem okvirnih pogodb o pobotu, ki zajemajo posle začasne prodaje oziroma začasnega odkupa vrednostnih papirjev in posle z izvedenimi finančnimi instrumenti oziroma druge posle z instrumenti kapitalskega trga. Okvirne pogodbe skupina sklepa z nasprotnimi strankami, ki imajo ustrezno boniteto in s katerimi ima velik obseg poslovanja. Te pogodbe na splošno nimajo za posledico pobota bilančnih terjatev in obveznosti, saj se posli ponavadi poravnajo na bruto osnovi, vendar se v primeru neplačila vsi zneski z nasprotno stranko zaključijo in poravnajo na neto osnovi.

d) Finančne zaveze in druga določila v kreditnih pogodbah

Kreditno tveganje skupina dodatno zmanjšuje s finančnimi zavezami in drugimi pogodbenimi določili, ki jih vključuje v kreditne pogodbe. Najpogosteje uporabljeni sta pogodbeni določila »pari passu« in »negative pledge«. Finančne zaveze so izbrane finančne kategorije oziroma finančni kazalniki, ki jih mora kreditojemalec v času trajanja kreditnega razmerja izpolnjevati v dogovorjeni višini. Skupina redno spremlja izpolnjevanje teh omejitev.

1.2. Politika in cilji upravljanja s tržnimi tveganji

Tržna tveganja predstavljajo negotovost, ki se zaradi neugodnih sprememb dejavnikov tveganja, kamor uvrščamo obrestne mere, devizne tečaje, cene finančnih instrumentov, lahko izrazi v neugodni spremembi vrednosti finančnega instrumenta oziroma v izgubi. V skupini ločeno spremljamo izpostavljenost tržnim tveganjem iz naslova pozicij trgovalne in bančne knjige.

Tržna tveganja predstavljajo naslednji segmenti tveganj:

- ◆ pozicijsko tveganje,
- ◆ valutno tveganje,
- ◆ tveganje spremembe cen blaga in
- ◆ tveganje preseganja največjih dopustnih izpostavljenosti na podlagi trgovanja.

Pozicijsko tveganje je tveganje nastanka izgube zaradi spremembe cen finančnih instrumentov, ki ga tvorita splošno in posebno pozicijsko tveganje. Posebno pozicijsko tveganje je tveganje spremembe cene finančnega instrumenta zaradi dejavnikov v zvezi z njegovim izdajateljem oziroma pri izvedenem finančnem instrumentu v zvezi z izdajateljem osnovnega finančnega instrumenta. Splošno pozicijsko tveganje je tveganje spremembe cene finančnega instrumenta pri dolžniškem finančnem instrumentu zaradi spremembe ravni obrestnih mer oziroma pri lastniškem finančnem instrumentu zaradi cenovnih gibanj na kapitalskem trgu, ki niso povezana s posebnimi lastnostmi posameznih finančnih instrumentov.

Valutno tveganje je tveganje nastanka izgube zaradi spremembe tečaja valut.

Tveganje spremembe cen blaga je tveganje nastanka izgub zaradi spremembe cene blaga, na katerega se nanaša finančni instrument.

Tveganje preseganja največjih dopustnih izpostavljenosti na podlagi trgovanja je tveganje preseganja največjih dopustnih izpostavljenosti iz trgovanja do posamezne osebe.

Cilj **procesa upravljanja tržnih tveganj** je omejevanje nastanka izgube pri trgovanju s finančnimi instrumenti ob hkratnem upoštevanju priložnosti in potencialnih nevarnosti na kapitalskih trgih ter ciljne kapitalske ustreznosti. Skupina želi doseči čim boljše razmerje med ustvarjenim donosom in prevzetim tveganjem. Skupina upravlja tržna tveganja skladno s Politiko upravljanja s tržnimi tveganji.

Proces upravljanja s tržnimi tveganji vključuje:

- ◆ postopke ugotavljanja (prepoznavanja), merjenja/ocenjevanja, spremljanja in obvladovanja tržnih tveganj,
- ◆ notranje poročanje o tržnih tveganjih.

Prepoznavanje tveganj opredeljuje obstoječa in potencialna tveganja, ki se nanašajo na posle trgovanja. Kadar se nameravajo uvesti nove storitve in vstopiti na nove trge, je treba opredeliti tveganja in proces upravljanja s tveganji. Vsako leto je pripravljena Strategija trgovanja, v kateri so prikazani potencialna tveganja in način njihovega upravljanja. Strategijo mora pisno odobriti služba za upravljanje s tveganji.

Učinkovito razpršenost tveganj ob upoštevanju danih priložnosti na kapitalskih trgih omogoča vzpostavljen sistem limitov za dejavnosti trgovanja s finančnimi instrumenti, s pomočjo katerih služba za upravljanje s tveganji na podlagi veljavnega regulatornega kapitala določa in dnevno spremlja limite največje dovoljene izgube, kreditne, panožne limite, limite VaR, limite po finančnih instrumentih in njihovi zapadlosti, trgovcih, organizacijskih enotah trgovanja, vrsti kotacije, sedežu in boniteti izdajatelja.

Skupina ima vzpostavljen tudi limitni sistem za poslovanje z dolžniškimi in lastniškimi finančnimi instrumenti bančne knjige, s čimer zasleduje politiko investiranja v obveznice boljše kreditne kakovosti in večjo panožno diverzifikacijo ter omejuje največjo dovoljeno izgubo.

Glede **strukture in organizacije ustreznih funkcij upravljanja tržnih tveganj** velja, da sta uprava in višje vodstvo odgovorna za učinkovito upravljanje tržnih tveganj. Uprava je pooblastila za odobravanje limitov s področja tržnih tveganj prenesla na odbor za upravljanje z bilanco.

Pristojnosti in naloge so jasno razmejene med trgovalnimi organizacijskimi enotami (zakladništvo, investicijsko bančništvo), podpornimi službami in službo za upravljanje s tveganji, ki je organizacijsko neodvisna od enot, ki tržna tveganja prevzemajo.

Za **obseg in lastnosti notranjega poročanja o tržnih tveganjih** velja, da kontrolni center za zakladništvo in investicijsko bančništvo dnevno izračunava izkoriščenost limitov trgovanja in poslovanja s finančnimi instrumenti bančne knjige ter o njih poroča upravi, višjemu vodstvu, trgovalnim organizacijskim enotam in službi za upravljanje s tveganji. Odbor za upravljanje z bilanco mesečno spremlja poročilo o izpostavljenosti tržnemu tveganju z vidika izkoriščenosti limitov trgovanja, višine tvegane vrednosti (VaR) in rezultatov testiranja izjemnih razmer, ločeno za trgovalno in bančno knjigo.

Sistem merjenja tržnih tveganj sestoji iz procesa analiziranja in ovrednotenja tveganj, kar vključuje določitev pogostosti nastanka določenega potencialnega dogodka in višine njegove posledice. Tržna tveganja se redno merijo s pomočjo:

- ◆ metode tvegane vrednosti (ang. Value-at-Risk oziroma VaR),
- ◆ testiranja izjemnih razmer,
- ◆ izračuna kapitalskih zahtev za tržna tveganja po standardiziranem pristopu.

Uporabnost metode VaR je v obdobjih skrajno neugodnih tržnih razmer omejena. Zato skupina izvaja teste izjemnih razmer, ki odražajo potencialni vpliv izjemnih, a kljub temu možnih okoliščin na finančnih trgih na vrednost finančnih instrumentov.

Tržna tveganja se merijo tudi z analizami občutljivosti, s katerimi se meri vpliv sprememb različnih dejavnikov tveganja (kot so obrestne mere, devizni tečaji, delniški indeksi in kreditni razmiki) na bruto dobiček in kapital.

Z namenom **varovanja pred tržnimi tveganji in za njihovo zmanjševanje** sta vzpostavljena sistem limitov za dejavnosti trgovanja ter sistem limitov za poslovanje z lastniškimi in dolžniškimi finančnimi instrumenti bančne knjige. Kontrola tržnih tveganj se izvaja prek limitnega sistema in jasnih smernic glede odgovornosti in pristojnosti pri prevzemanju tveganj.

Pri glavnini trgovanja z izvedenimi finančnimi instrumenti se izpostavljenost pozicijskemu, obrestnemu in valutnemu tveganju zmanjšuje z zasledovanjem politike zapiranja pozicij. Tržna tveganja se zavarujejo z nasprotnim poslom, tveganje neizpolnitve stranke in preseganja velikih izpostavljenosti pa so omejena s strogo nadzorovanim limitnim sistemom.

1.2.1. Politika in cilji upravljanja z valutnim tveganjem

Valutno tveganje pomeni izpostavljenost skupine posledicam sprememb tečajev tujih valut, ki v primeru neugodnih gibanj zmanjšujejo dohodek skupine.

Strategija upravljanja z valutnim tveganjem je osredotočena na izpostavljenost tveganju v skladu s postavljenimi omejitvami in sposobnostjo skupine za prevzemanje tveganj glede na prihodke in kapitalsko ustreznost. Skupina prepoznava, meri, upravlja in nadzoruje valutno tveganje v skladu s sprejeto politiko upravljanja z valutnim tveganjem. **Proces upravljanja z valutnim tveganjem** vključuje postopke za obvladovanje valutnega tveganja skupaj z notranjim poročanjem.

Glede **strukture in organizacije ustreznih funkcij upravljanja z valutnim tveganjem** velja, da izvajanje politike spremlja in nadzira odbor za upravljanje z bilanco, za operativno uravnavanje valutnega tveganja in usklajevanje odprtih pozicij s postavljenimi limiti med dnem in preko noči pa skrbi zakladništvo.

Za **obseg in lastnosti notranjega poročanja** je uveljavljena praksa izdelave dnevnih poročil o izpostavljenosti valutnemu tveganju, dnevni izračunov o največjih možnih izgubah iz naslova odprtih deviznih pozicij ter rednih mesečnih poročil o izpostavi valutnemu tveganju, ki jih na sejah obravnava odbora za upravljanje z bilanco.

Sistem merjenja valutnega tveganja zajema dnevno spremljanje neto pozicij v tujih valutah po posamezni valuti in skupinah valut ter dnevno izračunavanje največje dovoljene izgube iz naslova valutnega tveganja z uporabo metode tvegane vrednosti (angl. *VaR*). Merjenje in ocenjevanje valutnega tveganja potekata v skladu s sprejeto metodologijo, v okviru katere so opredeljeni tudi testi izjemnih razmer, s katerimi lahko skupina oceni možnost izgube v primeru večjega nihanja tečajev tujih valut.

Skupina izvaja **varovanje pred valutnim tveganjem oziroma ga zmanjšuje**, saj je izpostavljena vplivom nihanja pomembnejših tečajev tujih valut na njeno finančno stanje in denarne tokove. Skupina je v letu 2009 tekoče usklajevala razlike med nakupi in prodajami tujih valut, ki so izhajale pretežno iz opravljanja plačilnega prometa. Izpostavljenost iz finančnih instrumentov v tujih valutah je bila zelo nizka in v skladu s postavljenimi limiti.

1.2.2. Politika in cilji upravljanja z obrestnim tveganjem

Obrestno tveganje pomeni izpostavljenost finančnega položaja skupine neugodnim spremembam tržne ravni obrestnih mer. Skupina je izpostavljena vplivom nihanja glavnih tržnih obrestnih mer tako na njeno tveganje poštene vrednosti kot na tveganje denarnih tokov. Obrestno tveganje poštene vrednosti je tveganje, da bo vrednost finančnega instrumenta nihala zaradi sprememb tržnih obrestnih mer. Obrestno tveganje denarnih tokov je tveganje, da bodo prihodnji denarni tokovi iz finančnega instrumenta nihali zaradi sprememb tržnih obrestnih mer. Kot posledica teh sprememb se spreminjajo tudi obrestne marže in dobiček.

Bistvenega pomena za varnost in trdnost skupine je vzpostavitev učinkovitega **procesa upravljanja z obrestnim tveganjem**, ki omogoča, da ostaja raven tveganja v sprejemljivih mejah. Skupina prepoznava, meri, upravlja, nadzoruje in spremlja obrestno tveganje v skladu s sprejeto politiko upravljanja z obrestnim tveganjem. Proces upravljanja z obrestnim tveganjem vključuje postopke za obvladovanje obrestnega tveganja ob učinkovitem notranjem poročanju.

Glede **strukture in organizacije ustreznih funkcij upravljanja z obrestnim tveganjem** velja, da izvajanje politike spremlja odbor za upravljanje z bilanco, uravnavanje obrestnega tveganja ter izpolnjevanje zahtev in postavljenih omejitev pa je odgovornost zakladništva.

Skladno s potrebami **notranjega poročanja** skupina spremlja obrestno tveganje, ki izhaja iz poslov trgovanja, v sklopu spremljanja tržnih tveganj, kjer za merjenje tveganja uporablja metodo tvegane vrednosti (angl. *VaR*), testiranje izjemnih okoliščin in analizo občutljivosti. **Merjenje obrestnega tveganja**, ki izhaja iz neusklajenih postavk bančne knjige, se izvaja na podlagi obrestnih vrzeli. Grupirani denarni tokovi se razporedijo v posamezne časovne razrede glede na prvo ponovno določitev obrestnih mer oziroma pogodbeno zapadlost. Za razporeditev postavk brez končnega roka zapadlosti je skupina uporabila interno metodologijo, ki jo je sprejel odbor za upravljanje z bilanco. Spremljanje in izdelava poročil o odprtih pozicijah sta potekala na mesečni ravni.

Skupina je pri svojem poslovanju izpostavljena nihanju obrestnih mer, zato je pomembno, da meri svojo občutljivost na spremembe obrestnih mer in temu primerno uravnava svoj izkaz finančnega položaja. Skupina redno izračunava vpliv sprememb obrestnih mer na bruto dobiček in kapital.

Za spremljanje učinkovitosti načinov za **varovanje pred obrestnim tveganjem in njegovo zmanjševanje** skupina redno ocenjuje lastno sposobnost prevzemanja tveganj v skladu s sprejeto metodologijo. Za namen zmanjševanja izpostavljenosti obrestnemu tveganju skupina uporablja izvedene finančne instrumente na obrestno mero.

1.3. Politika in cilji upravljanja z likvidnostnim tveganjem

Likvidnostno tveganje je tveganje, da skupina ne bo sposobna pravočasno izpolniti svojih zapadlih obveznosti do virov sredstev in pogodbeno dogovorjenih obveznosti iz naslova kreditiranja. Posledično to lahko pomeni nepravočasno izplačevanje sredstev deponentom in neizpolnjevanje kreditnih obveznosti.

Proces upravljanja likvidnostnega tveganja poteka v skladu s sprejeto politiko upravljanja z likvidnostnim tveganjem. Proces upravljanja z likvidnostnim tveganjem vključuje postopke in pravila za izvajanje ukrepov prepoznavanja, ocenjevanja, spremljanja in poročanja, zmanjšanja tveganja in izogitve tveganju.

Upravljanje likvidnostnega tveganja vključuje:

- ◆ planiranje in nadziranje prihodnjih denarnih tokov, ki zajema dnevno financiranje z namenom zagotovitve izpolnjevanja prevzetih obveznosti in obnavljanje virov ob njihovi zapadlosti;
- ◆ vzdrževanje portfelja tržno zelo likvidnih sredstev, ki se lahko hitro unovčijo, kot zaščita pred nepredvidenimi gibanji denarnih tokov;
- ◆ spremljanje koeficientov bilančne likvidnosti glede na zahteve skupine in predpise ter
- ◆ upravljanje koncentracije in profila zapadlih obveznosti.

Glede **strukture in organizacije ustreznih funkcij upravljanja z likvidnostnim tveganjem** velja, da izvajanje politike spremljata in nadzorujeta odbor za upravljanje z bilanco in likvidnostna komisija. Za uravnavanje likvidnosti je odgovorno zakladništvo.

V skladu s potrebami **notranjega poročanja** se izvajajo meritve in projekcije denarnih tokov za naslednji dan, teden in mesec, saj so to ključna obdobja za upravljanje likvidnosti. Prav tako se v primeru pričakovanja večjih sprememb denarnih tokov izvajajo meritve za daljša časovna obdobja (več mesecev vnaprej). Izhodišče pri teh projekcijah so pogodbeno določene zapadlosti finančnih obveznosti in pričakovani datumi izterjave finančnih sredstev.

Sistem merjenja likvidnostnega tveganja temelji na izpolnjevanju regulative Banke Slovenije, ki predpisuje razmerje med finančnimi terjatvami in finančnimi obveznostmi po preostali zapadlosti. V ta namen se izračunavata oziroma spremljata naslednja količnika:

- ◆ količnik likvidnosti s preostalo zapadlostjo terjatev in obveznosti do 30 dni. Vrednost tega količnika ne sme biti nižja kot 1,
- ◆ količnik likvidnosti s preostalo zapadlostjo terjatev in obveznosti do 180 dni. Izračun tega količnika je informativne narave.

Vzpostavljeno je tudi spremljanje dolgoročne likvidnosti oziroma solventnosti. V ta namen je izdelan kvantitativen sistem meril na podlagi sprotnega izračunavanja kazalnikov, ki prikazujejo strukturo sredstev in obveznosti.

Za namen **varovanja oziroma zmanjšanja likvidnostnega tveganja** so vzpostavljeni tudi postopki za omejevanje nastanka kriznih situacij, zaradi katerih skupina ne bi zmogla nemoteno in pravočasno zagotavljati sredstev za poravnavanje svojih zapadlih obveznosti.

Skrbno upravljanje s sredstvi in njihovimi viri predstavlja temelj varnega poslovanja skupine, pri čemer se zasledujejo naslednji cilji:

- ◆ sposobnost izpolnjevanja vseh obveznosti, povezanih z bilančnimi in zunajbilančnimi denarnimi odtoki na kratek rok,
- ◆ minimiziranje stroškov vzdrževanja likvidnosti,
- ◆ predvidevanje nastopa izrednih okoliščin oziroma kriznih razmer ter izvajanje sprejetih kriznih načrtov v primeru njihovega pojava.

Za **varovanje pred likvidnostnim tveganjem** se uporabljata metodologija za ugotavljanje in merjenje likvidnostnega tveganja ter krizni načrt za primer likvidnostne krize. Skupina se varuje pred likvidnostnim tveganjem tako, da skrbno upravlja s portfeljem likvidnostnih rezerv in skrbi za ustrezne vire financiranja. Pri tem skrbi za ustrezno razpršenost svojih virov financiranja.

Za spremljanje učinkovitosti načinov za varovanje pred likvidnostnim tveganjem in njegovo zmanjševanje skupina redno ocenjuje lastno sposobnost prevzemanja tveganj v skladu s sprejeto metodologijo.

1.4. Politika in cilji upravljanja z operativnim tveganjem

Skupina je **strategijo in procese upravljanja z operativnim tveganem** opredelila v Strategiji razvoja in implementacije okvira upravljanja z operativnim tveganjem in v Politiki upravljanja z operativnim tveganjem. Skupina je v letu 2009 nadaljevala z aktivnostmi, ki si jih je zastavila v navedeni strategiji in politiki. Politika je bila v letu 2009 dopolnjena s poglavjem o upravljanju z operativnim tveganjem v pogojih zaostrenih in kriznih razmer. Prav tako so bila posodobljena interna navodila, prilagojena zahtevam politike, ki se nanašajo na vse korake upravljanja z operativnim tveganjem ter na določitev apetita in tolerance skupine do operativnega tveganja.

Za **strukturo in organizacijo ustreznih funkcij upravljanja z operativnim tveganjem** je značilno, da so v upravljanje z operativnim tveganjem vključeni zaposleni na vseh ravneh, ki imajo različne odgovornosti in naloge. Upravljanje z operativnim tveganjem se izvaja decentralizirano po organizacijskih enotah, kar velja tudi za aktivnosti v zvezi z zmanjševanjem tveganj. Koordinacija upravljanja z operativnim tveganjem se izvaja centralizirano prek službe za upravljanje s tveganji.

Od leta 2008 dalje je vzpostavljeno delovanje odbora za operativno tveganje, ki je kolektivni organ odločanja, odgovoren za usmerjanje in nadzor upravljanja z operativnim tveganjem. V odbor so vključeni vsi predstavniki višjega vodstva, predseduje pa mu predsednik uprave banke.

Za **sistem merjenja operativnega tveganja** je značilno, da identifikacija in ocenjevanje oziroma merjenje operativnega tveganja potekata z izpolnjevanjem obrazcev za popis potencialnih škodnih dogodkov, vsebino katerih pripravlja služba za upravljanje s tveganji. Vsak ugotovljeni škodni dogodek je ocenjen z verjetnostjo nastanka in resnostjo posledic v primeru nastanka. Pri ocenjevanju se uporablja kvalitativni pristop. Za vsak popisani potencialni škodni dogodek je treba opredeliti tudi ukrepe za preprečevanje njegovega nastanka in ukrepe ravnanja v primeru njegovega nastanka. V okviru merjenja operativnega tveganja služba za upravljanje s tveganji opravlja tudi razgovore z višjim vodstvom. Prav tako s pomočjo analize internih navodil za delovanje posameznih organizacijskih delov preverja, ali vgrajeni mehanizmi notranjih kontrol preprečujejo pojav (pričakovanih) škodnih dogodkov iz operativnega tveganja oziroma ali je zaradi novo ugotovljenih groženj treba dopolniti interna navodila.

Skupina za poročanje o škodnih dogodkih uporablja interno razvito spletno aplikacijo za prijavo in aplikacijo za popis škodnih dogodkov. Prva je namenjena vsem zaposlenim in omogoča anonimno prijavo škodnih dogodkov, v drugi pa formalno določeni poročevalci popisujejo škodne dogodke. V skladu s potrebami **notranjega poročanja o operativnem tveganju** odbor za operativno tveganje obravnava poročila o škodnih dogodkih. Za pripravo trimesečnih zbirnih poročil je odgovorna služba za upravljanje s tveganji. Odbor podrobneje obravnava velike škodne dogodke, sprejema ukrepe ob njihovem nastanku in spremlja uresničevanje sprejetih ukrepov. Odbor obravnava tudi druga poročila v zvezi z operativnim tveganjem in njegovim upravljanjem. Obravnava tudi vse profile operativnega tveganja (ocenjeni, realizirani, ciljni) po organizacijskih enotah in za skupino. O pomembnih škodnih dogodkih so uprava in višje vodstvo obveščeni takoj.

Skupina izvaja aktivnosti za **varovanje pred operativnim tveganjem in za njegovo zmanjševanje**. Natančni postopki za obvladovanje operativnih tveganj so opredeljeni v dokumentu Postopki za kontrolo oziroma zmanjševanje bistvenih operativnih tveganj. Skupina izvaja tudi aktivnosti za obvladovanje posledic nastalih škodnih dogodkov. Za izvajanje postopkov so odgovorne organizacijske enote same.

Spremljanje učinkovitosti načinov za varovanje pred operativnim tveganjem in njegovo zmanjševanje temelji na notranjem kontrolnem sistemu, ki je zasnovan na notranjih kontrolah, na izvajanju aktivnosti službe notranje revizije in na aktivnostih v zvezi z zagotavljanjem skladnosti poslovanja. Spremljanje se izvaja tudi na sejah Odbora za operativno tveganje.

V letu 2009 je skupina izvajala aktivnosti v skladu s Politiko upravljanja neprekinjenega poslovanja in Poslovníkom programa upravljanja neprekinjenega poslovanja. Izdelani načrti neprekinjenega poslovanja se redno posodablajo in testirajo. Pripravljeni so bili dodatni načrti ukrepanja po katastrofi, in sicer za podporne službe ter skrbniške in administrativne storitve. Na ravni skupine so bile ponovno analizirane posledice prekinitve izvajanja aktivnosti, ki se izvajajo za stranke in za potrebe poročanja.

2. Informacije o osebah, vključenih v razkritja

(11. člen Sklepa o razkritjih)

Abanka ima v skladu s kapitalsko zakonodajo položaj EU nadrejene banke, zato je dolžna objaviti razkritja po Sklepu o razkritjih na podlagi konsolidiranega finančnega položaja.

V konsolidirane računovodske izkaze Skupine Abanke za leto 2009 so poleg Abanke kot nadrejene banke vključene še odvisne družbe in ostale družbe, ki sestavljajo bančno skupino.

Odvisne družbe, Argolina d.o.o., Abančna DZU d.o.o., Afaktor d.o.o., Aleasing d.o.o. in Analožbe d.o.o., so polno konsolidirane. Pridružena družba KDSPV1 B.V. in skupaj obvladovana družba ASA Abanka leasing d.o.o. sta v konsolidacijo vključeni po kapitalski metodi, pridružena družba Abančna DZU Delniški Evropa (vzajemni sklad) pa je v konsolidacijo vključena po pošteni vrednosti skozi izkaz poslovnega izida.

V Skupini Abanka **ni ovir za prenos kapitala ali za poravnavo obveznosti med nadrejeno in podrejenimi družbami.**

V konsolidacijo so vključene vse podrejene družbe, nobena od njih ni izključena. Zato ne obstaja noben **znesek, zaradi katerega bi bil kapital nižji od zahtevanega minimuma v vseh podrejenih družbah, ki ne bi bile vključene v konsolidacijo.**

3. Upravljanje s kapitalom

Upravljanje s kapitalom je stalen proces določanja in vzdrževanja zadostnega obsega in kakovosti kapitala v skupini. Cilj upravljanja s kapitalom je na eni strani zagotoviti zadosten obseg kapitala, ki zagotavlja zaupanje v varnost in stabilnost skupine, na drugi strani pa doseči dovolj veliko kapitalsko donosnost za zadovoljitev pričakovanih delničarjev. Vsekakor pa mora skupina razpolagati z zadostno višino kapitala in kapitalsko ustreznostjo, ki je zakonsko predpisana ter odvisna od obsega in vrste storitev, ki jih opravlja, ter tveganj, ki jim je izpostavljena pri opravljanju storitev.

Organi vodenja in nadzora spremljajo in redno ocenjujejo učinkovitost sistema upravljanja s kapitalom. Skupina izračunava kapital in kapitalsko ustreznost najmanj trimesečno.

Kapital ne sme biti nikoli nižji od najnižjega zneska osnovnega kapitala, kot ga opredeljuje 42. člen Zakona o bančništvu (ZBan-1), oziroma mora biti vedno najmanj enak seštevku izračunanih minimalnih kapitalskih zahtev.

3.1. Kapital

(12. člen Sklepa o razkritjih)

Kapital tvorijo naslednje sestavine:

a) temeljni kapital, ki vključuje:

- ◆ osnovni kapital in kapitalne rezerve,
- ◆ rezerve iz dobička in zadržane dobičke,
- ◆ kapital manjšinskih lastnikov,
- ◆ inovativni instrument ter
- ◆ odbitne postavke pri izračunu temeljnega kapitala (lastne delnice, neopredmetena dolgoročna sredstva, presežke iz prevrednotenja (PP) – bonitetne filtre in zakonsko predpisane dodatne oslavitve in rezervacije).

Inovativni instrument izpolnjuje pogoje, kot jih opredeljuje 11. člen Sklepa o izračunu kapitala bank in hranilnic. V konkretnem primeru je to inovativni instrument, ki predstavlja najeto (18. januarja 2007) podrejeno posojilo (pojasnilo 32) od banke VTB (s sedežem v Londonu), ki izpolnjuje zahteve Banke Slovenije za vključevanje v izračun temeljnega in dodatnega kapitala.

b) dodatni kapital I, ki vključuje:

- ◆ presežek posameznih sestavin temeljnega kapitala, ki se lahko prenese v dodatni kapital I (iz naslova inovativnega instrumenta),
- ◆ popravke presežkov iz prevrednotenja (PP) – bonitetnih filtrov in
- ◆ podrejen dolg I (podrejene obveznice s pogodbenim rokom zapadlosti najmanj 5 let in en dan).

Skupina izračunava kapitalsko zahtevo za kreditno tveganje po standardiziranem pristopu, zato skupina nima **odbitne postavke od temeljnega in dodatnega kapitala I v zvezi z IRB-pristopom** (pristop, temelječ na notranjih bonitetnih sistemih).

Od temeljnega kapitala in dodatnega kapitala I pa se **odšteje znesek kapitalskih naložb v pridružene in v skupaj obvladovane finančne institucije**, da se pridobi dejanski znesek kapitala, ki se v nadaljevanju uporabi za ugotovitev kapitalске ustreznosti, katere izračun temelji na vključevanju kapitalskih zahtev za kreditno, tržno in operativno tveganje.

Preglednica v nadaljevanju prikazuje sestavine kapitala in količnik kapitalne ustreznosti na dan 31. december. Skupina je v prikazanih dveh letih vzdrževala kapitalno ustreznost nad regulatorno predpisanim minimumom.

Kapital in kapitalna ustreznost

Stanje 31. december	2009	2008
Vplačani osnovni kapital	30.045	30.045
(-) Lastne delnice	(1.497)	(244)
Kapitalske rezerve	153.117	153.117
Rezerve in zadržani dobiček ali izguba	149.527	139.007
Kapital manjšinskih lastnikov	24	33
Revidirani dobiček med letom	10.316	8.252
Presežki iz prevrednotenja (PP) - bonitetni filtri	(2.928)	(5.025)
Inovativni instrumenti, ki so predmet omejitev	120.000	120.000
(-) Druge odbitne postavke temeljnega kapitala	(72.834)	(82.488)
(-) Neopredmetena dolgoročna sredstva	(3.829)	(3.697)
(-) Presežek inovativnih instrumentov	(62.135)	(65.595)
(-) Razlika med izkazanimi oslavitvami in rezervacijami po MSRP in sklepu o ocenjevanju izgub*	(6.870)	(13.196)
Temeljni kapital	385.770	362.697
Dodatni kapital I	67.684	73.019
(-) Odbitne postavke od temeljnega in dodatnega kapitala I	(1.023)	(956)
Kapital (za namen kapitalne ustreznosti)	452.431	434.760
Kapitalna zahteva za kreditno tveganje, tveganje nasprotne stranke in tveganje zaradi časovne neusklajenosti plačila in izročitve	271.530	259.878
Kapitalna zahteva za pozicijsko tveganje, valutno tveganje in tveganje sprememb cen blaga	5.921	6.794
Kapitalna zahteva za operativno tveganje	16.528	15.965
Skupaj kapitalne zahteve	293.979	282.637
Kapitalno razmerje za temeljni kapital (tier 1)	10,48 %	10,25 %
Količnik kapitalne ustreznosti	12,31 %	12,31 %
Količnik kapitalne ustreznosti brez nacionalne diskrecije	12,50 %	12,68 %

Odbitna postavka »Razlika med izkazanimi oslavitvami in rezervacijami po MSRP in sklepu o ocenjevanju izgub«* ne izhaja neposredno iz evropske kapitalne zakonodaje, pač pa jo je Banka Slovenije uvedla v okviru nacionalnih diskrecij. Zaradi mednarodne primerljivosti skupina izračunava tudi količnik kapitalne ustreznosti brez upoštevanja nacionalne diskrecije, ki je konec leta 2009 znašal 12,50 odstotka (konec leta 2008: 12,68 odstotka).

3.2. Minimalne kapitalske zahteve

Preglednica v nadaljevanju prikazuje kapitalske zahteve glede na vrsto tveganja in njihovo strukturo.

Kapitalske zahteve glede na vrsto tveganja in njihova struktura

Stanje 31. december	2009		2008	
	Znesek	Struktura	Znesek	Struktura
Kapitalske zahteve				
Kapitalska zahteva za kreditno tveganje	271.530	92,4%	259.878	91,9%
Kapitalska zahteva za tržna tveganja	5.921	2,0%	6.794	2,4%
Kapitalska zahteva za operativno tveganje	16.528	5,6%	15.965	5,6%
Skupaj kapitalske zahteve	293.979	100,0%	282.637	100,0%

3.2.1. Kapitalska zahteva za kreditno tveganje (13.b. člen Sklepa o razkritjih)

Kapitalsko zahtevo za kreditno tveganje skupina izračunava po standardiziranem pristopu. Preglednica v nadaljevanju prikazuje zneske kapitalskih zahtev za posamezne kategorije izpostavljenosti.

Kapitalska zahteva za kreditno tveganje, tveganje nasprotne stranke in tveganje zaradi časovne neusklajenosti plačila in izročitve po standardiziranem pristopu za vse kategorije izpostavljenosti

Stanje 31. december	2009	2008
Skupaj standardiziran pristop - SA (1. + 2.)	271.530	259.878
1. SA kategorije izpostavljenosti brez pozicij listinjenja	271.530	259.878
Enote centralne ravni države ali centralne banke	2	6
Enote regionalne ali lokalne ravni držav	319	339
Osebe javnega sektorja	69	175
Institucije	10.030	6.936
Podjetja	180.146	182.948
Bančništvo na drobno	45.091	40.983
Zavarovano z nepremičninami	275	318
Zapadle postavke	6.738	4.800
Regulatorno zelo tvegane izpostavljenosti	11.788	10.134
Izpostavljenosti do institucij ali podjetij s kratkoročno bonitetno oceno	6.498	4.022
Naložbe v investicijske sklade	1.284	1.053
Druge izpostavljenosti	9.290	8.164
2. Pozicije listinjenja SA	-	-

3.2.2. Kapitalska zahteva za tržna tveganja

(13., 18. člen Sklepa o razkritjih)

Skupina izračunava kapitalsko zahtevo za tržna tveganja s pomočjo standardiziranega pristopa. V okviru kapitalske zahteve za tržna tveganja se izračunavata kapitalski zahtevi za valutno in pozicijsko tveganje (pozicijsko tveganje je tveganje spremembe cene finančnega instrumenta, ki se ločeno izračunava za dolžniške in lastniške finančne instrumente). Ker skupina ne presega zakonsko določenih omejitev največje skupne izpostavljenosti na podlagi trgovanja in ne trguje z blagom, kapitalskih zahtev za ta dva segmenta tržnih tveganj ne izračunava.

Kapitalska zahteva za pozicijsko tveganje, valutno tveganje in tveganje sprememb cen blaga

Stanje 31. december	2009	2008
Standardiziran pristop (SA)	5.921	6.794
Dolžniški finančni instrumenti	1.074	2.481
Lastniški finančni instrumenti	3.667	3.423
Tuje valute	1.180	890

3.2.3. Kapitalska zahteva za operativno tveganje

(13., 20.a. člen Sklepa o razkritjih)

Skupina za izračun kapitalske zahteve za operativno tveganje uporablja enostaven pristop.

Kapitalska zahteva za operativno tveganje

Stanje 31. december	2009	2008
Enostaven pristop	16.528	15.965

3.3. Interni proces ocenjevanja kapitalske ustreznosti

(13.a. člen Sklepa o razkritjih)

V začetku leta 2008 je bil vzpostavljen **interni proces ocenjevanja kapitalske ustreznosti (ICAAP – Internal Capital Adequacy Assessment Process)**, ki je eno izmed ključnih področij uvajanja in izvajanja nove kapitalske ureditve, imenovane Basel II.

Interni proces ocenjevanja kapitalske ustreznosti vključuje:

- postopke identifikacije, merjenja/ocenjevanja, spremljanja in obvladovanja vseh pomembnih tveganj, ki jih skupina prevzema v okviru svojega poslovanja,
- izračun interne ocene kapitala in internih kapitalskih potreb za vsa pomembna tveganja v razmerju do profila tveganosti skupine,
- oceno sposobnosti prevzemanja tveganj ter
- notranje in zunanje poročanje o tveganjih.

Skupina pripravlja kvartalna poročila o tveganjih, ki jih prevzema v okviru svojega poslovanja. Poročila vključujejo predvsem informacije, ki se nanašajo na profil tveganosti, oceno sposobnosti prevzemanja tveganj, oceno internih kapitalskih potreb, interno oceno kapitala, rezultate izvajanja testov izjemnih situacij in rezultate letne ankete o tveganjih.

4. Kreditno tveganje nasprotne stranke (CCR)

(14. člen Sklepa o razkritjih)

Kreditno tveganje nasprotne stranke je tveganje, da bo nasprotna stranka v poslu postala neplačnik pred končno poravnavo denarnih tokov iz posla.

4.1. Metodologije za določanje notranjega kapitala in limitov izpostavljenosti

(14.a. člen Sklepa o razkritjih)

Zaradi relativno majhnega deleža poslov iz naslova izvedenih finančnih instrumentov, poslov začasne prodaje oziroma odkupa in poslov kreditiranja za povečanje trgovalnega portfelja, pri katerih nastaja kreditno tveganje nasprotne stranke, skupina ocenjuje, da ni potrebe po oblikovanju kapitalskih potreb za tovrstne posle.

Skupina ima vzpostavljen **sistem limitov**, s katerim omejuje izpostavljenost kreditnemu tveganju nasprotne stranke, spremljava pa se izvaja dnevno. Limitni sistem določa največjo dovoljeno izpostavljenost do posamezne nasprotne stranke, ki je odvisna od njene bonitetne ocene, vrste finančnega instrumenta in njegove preostale zapadlosti.

4.2. Politike zavarovanja s premoženjem in učinki poslabšanja bonitete banke na povečanje obsega zavarovanj s premoženjem

(14.b. in 14.d. člen Sklepa o razkritjih)

Skupina sklepa posle z izvedenimi finančnimi instrumenti s strankami, katerih bonitetna ocena ustreza kriterijem, določenim s strani skupine. V kolikor nasprotna stranka nima ustrezne bonitetne ocene, skupina zahteva prvovrstno zavarovanje.

4.3. Metoda izračuna vrednosti izpostavljenosti

(14.f. člen Sklepa o razkritjih)

Vrednost izpostavljenosti pri izvedenih finančnih instrumentih skupina določi z metodo tekoče izpostavljenosti skladno z regulativo Banke Slovenije, in sicer na naslednji način:

- ◆ izračunajo se nadomestitveni stroški za vse pogodbe s pozitivno vrednostjo nič, tako da se vse pogodbe prevrednotijo z uporabo tekočih cen na trenutne tržne vrednosti, za pogodbe z negativno vrednostjo je trenutna izpostavljenost enaka nič;
- ◆ izračuna se potencialna bodoča kreditna izpostavljenost za preostali čas do zapadlosti pogodbe, tako da se nominalne vrednosti ali vrednosti osnovnih finančnih instrumentov pomnožijo s konverzijskimi faktorji, kot jih predpisuje Banka Slovenije.

Vrednost izpostavljenosti je vsota nadomestitvenih stroškov in potencialne bodoče kreditne izpostavljenosti.

Skupina izračunava kapitalsko zahtevo za tveganje neizpolnitve nasprotne stranke iz naslova poslovne prodaje oziroma odkupa v bančni knjigi ob upoštevanju enostavne metode za izračun učinkov zavarovanja s finančnim premoženjem. Po tej metodi se posli prodaje oziroma odkupa obravnavajo kot zavarovanje s finančnim premoženjem. Za izračun učinkov zavarovanja s finančnim premoženjem je vrednost finančnega premoženja enaka njegovi tržni vrednosti.

Za tiste dele izpostavljenosti, ki so zavarovani s tržno vrednostjo priznanega zavarovanja s finančnim premoženjem, se uporabi utež tveganja, ki bi bila v standardiziranem pristopu uporabljena za neposredno izpostavljenost skupine iz naslova zadevnega instrumenta zavarovanja s finančnim premoženjem, pri čemer ne sme biti nižja od 20 odstotkov razen v določenih primerih. Za preostanek izpostavljenosti (ki ni zavarovana) se uporabi utež tveganja, ki bi bila v standardiziranem pristopu uporabljena za nezavarovano izpostavljenost do dolžnika.

Kapitalska zahteva za tveganje neizpolnitve nasprotne stranke iz naslova poslovne prodaje oziroma odkupa v trgovalni knjigi se lahko izračuna samo z razvito metodo za izračun učinkov zavarovanja s finančnim premoženjem. Tako se kot primerno kreditno zavarovanje lahko priznajo vsi finančni instrumenti in blago, ki so primerni za vključitev v trgovalno knjigo. Pri razviti metodi za izračun učinkov zavarovanja s finančnim premoženjem se pri tržni vrednosti zavarovanja s premoženjem, zaradi upoštevanja nestanovitnosti cen, uporabijo prilagoditve za nestanovitnost.

Kadar zavarovanje in osnovna izpostavljenost nista nominirana v isti valuti, se prilagoditvi za nestanovitnost, ki ustreza vrsti zavarovanja, doda še prilagoditev, ki odraža valutno nestanovitnost.

5. Kreditno tveganje in tveganje zmanjšanja vrednosti odkupljenih denarnih terjatev

5.1. Opredelitev zapadlih in oslabljenih postavk za računovodske namene

(15.a. člen Sklepa o razkritjih)

Zapadla izpostavljenost je posamezna izpostavljenost, pri kateri dolžnik zamuja s plačilom celotne izpostavljenosti ali njenega dela en dan ali več. Med zapadle izpostavljenosti se razvrsti celotna izpostavljenost po posamezni pogodbi in ne samo tisti del izpostavljenosti, iz naslova katere dolžnik zamuja s plačilom. Druge izpostavljenosti po drugih pogodbah do istega dolžnika, pri katerih dolžnik ne zamuja s plačilom, se ne razvrstijo med zapadle izpostavljenosti.

Kot **oslABLJENE izpostavljenosti** se upoštevajo izpostavljenosti do strank, ki niso banke, ki se ocenjujejo in oslabijo posamično ter posamično oslABLJENE izpostavljenosti do bank.

5.2. Opis metodologije prevrednotenja postavk in rezervacij

(15.b. člen Sklepa o razkritjih)

5.2.1. Sredstva, vrednotena po odplačni vrednosti

Skupina na vsak datum izkaza finančnega položaja oceni, ali obstaja kak objektivni dokaz o morebitni oslABLJENOSTI finančnih sredstev ali skupine finančnih sredstev. Izgube zaradi oslABLITVE se pripoznajo samo, če obstajajo objektivni dokazi o oslABLITVI zaradi dogodka(-ov) (ali »škodnega dogodka«), ki se zgodi(-jo) po začetnem pripoznanju zadevnih finančnih sredstev, vpliva(-jo) na ocenjene prihodnje denarne tokove finančnega sredstva ali skupin finančnih sredstev in ga (jih) je mogoče zanesljivo oceniti. Skupina sprva oceni, ali obstaja kateri izmed nepristranskih dokazov oslABLITVE ali možnosti izgube: resne finančne težave dolžnika; dejanska kršitev pogodbe, kot je neplačilo obresti, glavnice, rezervacij; prestrukturiranje finančnih sredstev; stečaj ali finančna reorganizacija; možen stečaj ali finančna reorganizacija; izmerljivo zmanjšanje načrtovanih denarnih tokov iz skupine finančnih sredstev od njihovega začetnega pripoznanja, čeprav se to zmanjšanje še ne more razporediti po posameznih sredstvih v skupini, vključno z negativnimi spremembami pri poravnavi dolgov v skupini finančnih sredstev ali z državnimi ali lokalnimi gospodarskimi razmerami, povezanimi z neporavnavanjem finančnih sredstev v skupini.

Skupina najprej oceni, ali obstajajo objektivni dokazi o posamezni oslABLITVI za finančno sredstvo, ki je pomembno posamično, in posamično ali skupinsko za finančno sredstvo, ki posamično ni pomembno. Če skupina ugotovi, da ni objektivnih dokazov o oslABLITVI posamičnega finančnega sredstva, posamično pomembnega ali nepomembnega, združi sredstva v skupino finančnih sredstev, ki so izpostavljeni podobnim kreditnim tveganjem, in jih skupinsko presoja glede morebitne oslABLJENOSTI. Sredstva, pri katerih je bila oslABLITEV presojana posamično in pri katerih se izguba zaradi oslABLITVE pripozna ali ponovno pripozna, se izločijo iz skupinskega presojanja oslABLJENOSTI.

Izguba, nastala zaradi oslabitve, se izmeri kot razlika med knjigovodsko vrednostjo sredstva in sedanjo vrednostjo pričakovanih prihodnjih denarnih tokov iz sredstva (brez prihodnjih kreditnih izgub, ki še niso nastale), diskontiranih po prvotni efektivni obrestni meri finančnega sredstva, ki bistveno ne odstopa od efektivne obrestne mere. Knjigovodsko vrednost sredstva je treba zmanjšati s preračunom na kontu popravka vrednosti, izguba zaradi oslabitve pa se pripozna v izkazu poslovnega izida. Če za posojilo ali finančno sredstvo v posesti do zapadlosti v plačilo velja spremenljiva obrestna mera, se za diskontiranje denarnih tokov in ugotavljanje morebitnih izgub zaradi oslabitve uporablja trenutna efektivna obrestna mera, določena s pogodbo. Kot praktičen zgled lahko skupina meri oslabljenost na podlagi poštene vrednosti instrumenta z uporabo pomembne tržne cene.

Izračun sedanje vrednosti na podlagi pričakovanih prihodnjih denarnih tokov pri finančnih sredstvih, danih kot zavarovanje, odraža pričakovane denarne tokove, ki lahko nastanejo zaradi unovčitve zavarovanj, zmanjšanih za stroške pridobitve in prodaje zavarovanja, ne glede na to, ali je njihova unovčitev verjetna ali ne.

Pri skupinskem ocenjevanju dolžnikov se oblikujejo homogene skupine in podskupine. Le-te se določijo glede na podobne značilnosti kreditnih tveganj, ki odražajo sposobnost dolžnika poravnati obveznosti v skladu s pogodbenimi določili. Pri oblikovanju skupin oziroma podskupin se upoštevajo naslednji kriteriji:

- a) vrsta dolžnika,
- b) bonitetna ocena dolžnika in
- c) bonitetna ocena finančnega sredstva oziroma prevzete obveznosti po zunajbilančni postavki za prebivalstvo.

Skupina »podjetja« se razdeli v podskupine glede na bonitetno oceno posameznega dolžnika. Izguba iz kreditnega tveganja se za posamezno podskupino podjetij izračuna na podlagi agregatne (letne) prehodne matrike in izračunane povprečne stopnje nepoplačljivosti za posamezno podskupino. Letna prehodna matrika podaja verjetnost prehodov dolžnika iz ene bonitetne skupine v drugo bonitetno skupino v obdobju enega leta. Pri ocenjevanju izgub se upoštevajo tako pretekle izkušnje z izgubami kot tudi dejavniki, ki odražajo trenutno stanje.

Skupina deli finančna sredstva fizičnih oseb v podkategorije v skladu z boniteto finančnega sredstva. Klasifikacija finančnih sredstev fizičnih oseb temelji na objektivnih merilih (na primer redno plačevanje obveznosti do skupine). Potrebne oslabitve se oblikujejo na osnovi bonitetne ocene posameznega finančnega sredstva.

Izpostavljenosti do države in izpostavljenosti, zavarovane s prvovrstnim zavarovanjem, se ne oslabijo oziroma se zanje ne oblikujejo rezervacije.

Odstotki izgube iz naslova kreditnega tveganja za skupinsko ocenjevanje podjetij se izračunajo enkrat na leto oziroma med letom ob pomembnih spremenjenih okoliščinah v bančni skupini in/ali na trgu.

Bančna skupina redno preverja metodologijo in predpostavke, uporabljene pri ocenjevanju izgub. Ocene izgub se morajo prilagoditi spremenjenim okoliščinam v bančni skupini in na trgu ter v zakonodaji.

Če posojila ni mogoče izterjati, se odpiše v breme rezervacij za oslabitve posojil. Taka posojila se odpišejo, potem ko se izvedejo vsi potrebni postopki in ko se ugotovi znesek izgube. Dokler skupina ni izčrpala vseh pravnih in drugih možnosti za poplačilo terjatve, le-teh ne odpisuje.

Če se znesek odhodkov zaradi oslabitev naknadno zmanjša in se to zmanjšanje lahko objektivno poveže z dogodkom, ki je nastal potem, ko je bila oslabitev že pripoznana (tak dogodek je na primer izboljšanje bonitetne ocene dolžnika), se prvotno pripoznane izgube zaradi oslabitve stornirajo prek konta popravka vrednosti, stornirani znesek pa se pripozna v izkazu poslovnega izida med oslabitvami za kreditne izgube.

5.2.2. Sredstva, razpoložljiva za prodajo

Skupina na vsak datum izkaza finančnega položaja oceni, ali obstaja kak objektivni dokaz o morebitni oslabiljenosti finančnih sredstev ali skupine finančnih sredstev. Pri kapitalskih naložbah, ki so razpoložljive za prodajo, se pri ugotavljanju, ali je prišlo do oslabitve, upošteva pomembno ali dolgotrajno padanje poštene vrednosti vrednostnega papirja pod njegovo nabavno ceno. Če obstajajo taki dokazi oslabitve finančnih sredstev, razpoložljivih za prodajo, se kumulativna izguba – izmerjena kot razlika med nabavno vrednostjo in trenutno pošteno vrednostjo, zmanjšana za izgube zaradi oslabitve sredstva, pripoznane v dobičku ali izgubi – izloči iz kapitala in pripozna v izkazu poslovnega izida. Izgube zaradi oslabitve, vključene v izkaz poslovnega izida med lastniškimi instrumenti, se ne odpravijo skozi izkaz poslovnega izida. Če se poštena vrednost dolžniškega instrumenta, razvrščenega med sredstva, razpoložljiva za prodajo, naknadno poveča in se to povečanje lahko neposredno poveže z dogodkom, ki je nastal po pripoznanju oslabitve v dobičku ali izgubi, se izgube zaradi oslabitve odpravijo skozi izkaz poslovnega izida.

5.2.3. Restrukturirana posojila

Restrukturiranje finančnih sredstev predstavljajo aktivnosti, ki jih skupina izvede v razmerju do dolžnikov, do katerih ima terjatve, ki niso poravnane skladno s pogodbo. Skupina restrukturira terjatve do dolžnika s sprejemom ene ali več aktivnosti, za katere se ob sicer normalnem ekonomskem in finančnem položaju dolžnika ne bi odločila. Možne aktivnosti za restrukturiranje terjatev so naslednje:

- ◆ moratorij in/ali podaljšanje roka vračila glavnice,
- ◆ znižanje višine terjatev,
- ◆ znižanje obrestnih mer,
- ◆ druge aktivnosti.

Skupina pri restrukturiranju finančnih sredstev izgubo iz oslabitve, izmerjene kot razliko med knjigovodsko in nadomestljivo vrednostjo, pripozna v izkazu poslovnega izida.

5.2.4. Rezervacije

Rezervacije se pripoznajo, če ima skupina trenutno pravno ali posredno obveznost, ki izhaja iz preteklih dogodkov, in ko je verjetno, da bo pri poravnavi te obveznosti potreben odtok virov, ki omogočajo gospodarske koristi, ter ko je znesek obveznosti mogoče zanesljivo oceniti.

Če obstaja več podobnih obveznosti, se verjetnost potrebe po odtoku pri poravnavi teh obveznosti ugotavlja glede na vrsto obveznosti v celoti. Rezervacija se tudi pripozna, če je verjetnost odtoka majhna glede na posamezno postavko znotraj iste vrste obveznosti.

Rezervacije se merijo po sedanji vrednosti izdatkov, ki bodo pričakovano potrebni za poravnavo obveznosti po obrestni meri pred obdavčitvijo, ki odraža trenutne tržne ocene časovne vrednosti denarja in tveganj, specifično vezanih na posamezno obveznost. Povečanje rezervacij kot posledica preteka časa se pripozna kot odhodek za obresti. Če se uporablja diskontiranje, se s časom povečuje knjigovodski znesek rezervacije. Tako povečanje se pripozna kot odhodek za obresti.

5.3. Skupni in povprečni znesek izpostavljenosti po kategorijah izpostavljenosti

(15.c. člen Sklepa o razkritjih)

Skupni znesek izpostavljenosti, zmanjšan za oslabitve oziroma rezervacije, brez upoštevanja učinkov kreditnih zavarovanj ter povprečni znesek izpostavljenosti

Kategorije izpostavljenosti	Stanje	Povprečje	Stanje	Povprečje
	31. december 2009	2009	31. december 2008	2008
1. Izpostavljenosti do enot centralne ravni držav in do centralnih bank	640.944	604.074	388.573	245.784
2. Izpostavljenosti do enot regionalne ali lokalne ravni držav	7.964	7.622	8.481	5.470
3. Izpostavljenosti do oseb javnega sektorja	9.461	7.646	5.682	8.145
4. Izpostavljenosti do multilateralnih razvojnih bank	8.363	6.909	7.007	6.718
5. Izpostavljenosti do institucij	356.107	340.239	282.274	280.944
6. Izpostavljenosti do podjetij	2.588.892	2.520.860	2.557.424	2.389.330
7. Izpostavljenosti iz naslova bančništva na drobno	842.275	814.758	773.765	779.821
8. Izpostavljenosti, zavarovane z nepremičninami	9.625	9.949	11.355	10.785
9. Zapadle postavke	62.458	66.236	46.516	35.540
10. Regulatorno zelo tvegane izpostavljenosti	123.867	100.695	92.372	91.776
11. Izpostavljenosti do institucij ali podjetij s kratkoročno bonitetno oceno	406.052	323.122	233.522	219.548
12. Izpostavljenosti iz naslova naložb v odprte kolektivne naložbene podjeme (investicijske sklade)	16.050	14.871	13.164	12.062
13. Druge izpostavljenosti	140.567	113.210	126.109	175.423
Skupaj	5.212.625	4.930.191	4.546.244	4.261.345

5.4. Porazdelitev izpostavljenosti po geografskih področjih (15.d. člen Sklepa o razkritjih)

Izpostavljenost kreditnemu tveganju po geografskih območjih, razčlenjena na kategorije izpostavljenosti

Stanje 31. december 2009	Slovenija	Druge članice EU	JV in V Evropa (brez članic EU)	Druge države	Skupaj
1. Izpostavljenosti do enot centralne ravni držav in do centralnih bank	508.872	132.071	1	-	640.944
2. Izpostavljenosti do enot regionalne ali lokalne ravni držav	7.964	-	-	-	7.964
3. Izpostavljenosti do oseb javnega sektorja	9.461	-	-	-	9.461
4. Izpostavljenosti do multilateralnih razvojnih bank	-	8.363	-	-	8.363
5. Izpostavljenosti do institucij	196.910	116.919	15.189	27.089	356.107
6. Izpostavljenosti do podjetij	2.369.451	51.759	153.376	14.306	2.588.892
7. Izpostavljenosti iz naslova bančništva na drobno	831.995	2.710	4.747	2.823	842.275
8. Izpostavljenosti, zavarovane z nepremičninami	9.201	280	-	144	9.625
9. Zapadle postavke	62.336	1	121	-	62.458
10. Regulatorno zelo tvegane izpostavljenosti	94.034	1.783	3.622	24.428	123.867
11. Izpostavljenosti do institucij ali podjetij s kratkoročno bonitetno oceno	274	386.645	2	19.131	406.052
12. Izpostavljenosti iz naslova naložb v odprte kolektivne naložbene podjeme (investicijske sklade)	16.050	-	-	-	16.050
13. Druge izpostavljenosti	139.507	64	996	-	140.567
Skupaj	4.246.055	700.595	178.054	87.921	5.212.625

Stanje 31. december 2008	Slovenija	Druge članice EU	JV in V Evropa (brez članic EU)	Druge države	Skupaj
1. Izpostavljenosti do enot centralne ravni držav in do centralnih bank	313.070	75.503	-	-	388.573
2. Izpostavljenosti do enot regionalne ali lokalne ravni držav	8.481	-	-	-	8.481
3. Izpostavljenosti do oseb javnega sektorja	5.682	-	-	-	5.682
4. Izpostavljenosti do multilateralnih razvojnih bank	-	7.007	-	-	7.007
5. Izpostavljenosti do institucij	68.118	148.502	13.547	52.107	282.274
6. Izpostavljenosti do podjetij	2.354.094	40.265	144.714	18.351	2.557.424
7. Izpostavljenosti iz naslova bančništva na drobno	762.133	3.271	8.240	121	773.765
8. Izpostavljenosti, zavarovane z nepremičninami	11.026	285	-	44	11.355
9. Zapadle postavke	45.980	527	9	-	46.516
10. Regulatorno zelo tvegane izpostavljenosti	60.514	805	3.993	27.060	92.372
11. Izpostavljenosti do institucij ali podjetij s kratkoročno bonitetno oceno	252	204.517	723	28.030	233.522
12. Izpostavljenosti iz naslova naložb v odprte kolektivne naložbene podjeme (investicijske sklade)	13.164	-	-	-	13.164
13. Druge izpostavljenosti	123.828	820	832	629	126.109
Skupaj	3.766.342	481.502	172.058	126.342	4.546.244

5.5. Porazdelitev izpostavljenosti po gospodarskih panogah (15.e. člen Sklepa o razkritjih)

Izpostavljenost kreditnemu tveganju po gospodarskih dejavnostih, razčlenjena na kategorije izpostavljenosti

Stanje 31. december 2009	Predelovalne dejavnosti (C)	Gradbeništvo (F)	Trgovina (G)	Finančne in zavarovalniške dejavnosti (K)	Strokovne, znanstvene in tehnične dejavnosti (M)	Dejavnost javne uprave in obrambe (O)	Drugo	Prebivalstvo	Tujci*	Skupaj
1. Izpostavljenosti do enot centralne ravni držav in do centralnih bank	-	-	-	228.467	-	280.405	-	-	132.072	640.944
2. Izpostavljenosti do enot regionalne ali lokalne ravni držav	-	-	-	-	-	7.964	-	-	-	7.964
3. Izpostavljenosti do oseb javnega sektorja	-	-	-	7.477	1.196	52	736	-	-	9.461
4. Izpostavljenosti do multilateralnih razvojnih bank	-	-	-	-	-	-	-	-	8.363	8.363
5. Izpostavljenosti do institucij	-	-	-	196.910	-	-	-	-	159.197	356.107
6. Izpostavljenosti do podjetij	616.610	325.969	526.540	317.670	171.092	-	411.570	-	219.441	2.588.892
7. Izpostavljenosti iz naslova bančništva na drobno	67.442	41.134	95.540	3.073	28.406	273	72.573	528.915	4.919	842.275
8. Izpostavljenosti, zavarovane z nepremičninami	-	-	413	-	30	-	379	8.803	-	9.625
9. Zapadle postavke	19.039	9.932	13.934	2	1.121	-	11.087	7.230	113	62.458
10. Regulatorno zelo tvegane izpostavljenosti	19.854	1.368	8.096	50.599	6.445	-	7.600	72	29.833	123.867
11. Izpostavljenosti do institucij ali podjetij s kratkoročno bonitetno oceno	-	-	-	274	-	-	-	-	405.778	406.052
12. Izpostavljenosti iz naslova naložb v odprte kolektivne naložbene podjeme (investicijske sklade)	-	-	-	16.050	-	-	-	-	-	16.050
13. Druge izpostavljenosti	11.042	12.883	18.149	91.150	-	-	3.951	2.332	1.060	140.567
Skupaj	733.987	391.286	662.672	911.672	208.290	288.694	507.896	547.352	960.776	5.212.625

Stanje 31. december 2008	Predelovalne dejavnosti (C)	Gradbeništvo (F)	Trgovina (G)	Finančne in zavarovalniške dejavnosti (K)	Strokovne, znanstvene in tehnične dejavnosti (M)	Dejavnost javne uprave in obrambe (O)	Drugo	Prebivalstvo	Tujci*	Skupaj
1. Izpostavljenosti do enot centralne ravni držav in do centralnih bank	-	-	-	205.761	-	107.309	-	-	75.503	388.573
2. Izpostavljenosti do enot regionalne ali lokalne ravni držav	-	-	-	-	-	8.481	-	-	-	8.481
3. Izpostavljenosti do oseb javnega sektorja	-	-	-	3.662	925	108	987	-	-	5.682
4. Izpostavljenosti do multilateralnih razvojnih bank	-	-	-	-	-	-	-	-	7.007	7.007
5. Izpostavljenosti do institucij	-	-	-	68.118	-	-	-	-	214.156	282.274
6. Izpostavljenosti do podjetij	621.046	348.956	514.869	403.277	138.414	-	327.532	-	203.330	2.557.424
7. Izpostavljenosti iz naslova bančništva na drobno	70.443	32.720	88.361	3.477	24.716	83	72.320	470.013	11.632	773.765
8. Izpostavljenosti, zavarovane z nepremičninami	-	-	-	-	78	-	-	10.948	329	11.355
9. Zapadle postavke	14.336	1.656	10.664	106	687	-	13.268	5.263	536	46.516
10. Regulatorno zelo tvegane izpostavljenosti	12.460	1.124	6.866	19.585	9.618	-	10.861	-	31.858	92.372
11. Izpostavljenosti do institucij ali podjetij s kratkoročno bonitetno oceno	-	-	-	252	-	-	-	-	233.270	233.522
12. Izpostavljenosti iz naslova naložb v odprte kolektivne naložbene podjeme (investicijske sklade)	-	-	-	13.164	-	-	-	-	-	13.164
13. Druge izpostavljenosti	8.895	14.519	3.913	72.173	584	5	4.888	18.851	2.281	126.109
Skupaj	727.180	398.975	624.673	789.575	175.022	115.986	429.856	505.075	779.902	4.546.244

Opomba: * Za tuje osebe ni podatka o dejavnosti.

5.6. Razčlenitev izpostavljenosti po preostali zapadlosti (15.f. člen Sklepa o razkritjih)

Kategorije izpostavljenosti po preostali zapadlosti do enega leta in nad enim letom

Stanje 31. december	2009		2008	
	Preostala zapadlost do 1 leta	nad 1 letom	Preostala zapadlost do 1 leta	nad 1 letom
Kategorije izpostavljenosti				
1. Izpostavljenosti do enot centralne ravni držav in do centralnih bank	433.823	207.121	246.881	141.692
2. Izpostavljenosti do enot regionalne ali lokalne ravni držav	616	7.348	894	7.587
3. Izpostavljenosti do oseb javnega sektorja	1.566	7.895	2.268	3.414
4. Izpostavljenosti do multilateralnih razvojnih bank	3.145	5.218	-	7.007
5. Izpostavljenosti do institucij	161.770	194.337	90.924	191.350
6. Izpostavljenosti do podjetij	1.457.395	1.131.497	1.566.579	990.845
7. Izpostavljenosti iz naslova bančništva na drobno	268.651	573.624	295.044	478.721
8. Izpostavljenosti, zavarovane z nepremičninami	256	9.369	78	11.277
9. Zapadle postavke	62.458	-	46.516	-
10. Regulatorno zelo tvegane izpostavljenosti	113.243	10.624	50.629	41.743
11. Izpostavljenosti do institucij ali podjetij s kratkoročno bonitetno oceno	406.052	-	233.522	-
12. Izpostavljenosti iz naslova naložb v odprte kolektivne naložbene podjeme (investicijske sklade)	16.050	-	13.164	-
13. Druge izpostavljenosti	138.218	2.349	100.852	25.257
Skupaj	3.063.243	2.149.382	2.647.351	1.898.893

5.7. Zapadle izpostavljenosti ter popravki vrednosti zaradi oslabitev in rezervacije po pomembnih dejavnostih (15.g. člen Sklepa o razkritjih)

Zapadle izpostavljenosti ter gibanje oslabitev in rezervacij po pomembnih dejavnostih

	Predelovalne dejavnosti (C)	Gradbeništvo (F)	Trgovina (G)	Finančne in zavarovalniške dejavnosti (K)	Strokovne, znanstvene in tehnične dejavnosti (M)	Dejavnost javne uprave in obrambe (O)	Skupaj pomembne dejavnosti
Stanje 31. december 2009							
Zapadle izpostavljenosti	91.317	40.319	54.661	43.239	19.328	1	248.865
- od tega oslabiljene izpostavljenosti	69.459	20.906	26.148	43.057	8.854	-	168.425
Oslabitev in rezervacije	45.792	13.290	29.834	20.533	11.663	77	121.190
Gibanje oslabitev in rezervacij* v letu 2009:							
- povečanja	22.952	8.673	14.690	15.892	4.450	19	66.677
- zmanjšanja	16.539	6.811	12.804	4.444	7.498	12	48.108
Stanje 31. december 2008							
Zapadle izpostavljenosti	62.659	18.236	47.029	31.402	18.008	379	177.713
- od tega oslabiljene izpostavljenosti	42.062	8.717	27.009	2.016	13.114	-	92.919
Oslabitev in rezervacije	39.298	11.442	28.146	8.825	13.610	70	101.391
Gibanje oslabitev in rezervacij* v letu 2008:							
- povečanja	20.993	6.577	16.101	6.702	2.936	54	53.363
- zmanjšanja	19.385	9.053	11.992	5.733	3.029	27	49.219

Opomba: * spremembe oslabitev in rezervacij (povečanja in zmanjšanja) so zajete na nivoju posamezne pogodbe

5.8. Zapadle izpostavljenosti ter popravki vrednosti zaradi oslabitev in rezervacije po geografskih območjih

(15.h. člen Sklepa o razkritjih)

Zapadle izpostavljenosti ter oslabitve in rezervacije po geografskih območjih

Stanje 31. december 2009	Slovenija	Druge članice EU	JV in V Evropa (brez članic EU)	Druge države	Skupaj
Zapadle izpostavljenosti	327.146	3.734	31.449	4.908	367.237
- od tega oslabiljene izpostavljenosti	180.123	3.454	30.042	4.467	218.086
Oslabitve in rezervacije	156.194	2.293	11.398	8.079	177.965
Stanje 31. december 2008					
Zapadle izpostavljenosti	252.214	3.182	14.354	46	269.796
- od tega oslabiljene izpostavljenosti	105.035	3.089	13.707	45	121.876
Oslabitve in rezervacije	134.827	1.740	8.576	8.962	154.105

5.9. Spremembe popravkov vrednosti zaradi oslabitev in spremembe rezervacij po vrstah sredstev

(15.i. člen Sklepa o razkritjih)

Gibanje oslabitev in rezervacij po vrstah sredstev

a) Gibanje oslabitev	Oslabitev	Skupaj oslabitve kreditov strankam, ki niso			Oslabitev	Skupaj oslabitve
	kreditov bankam	Pravne osebe	Fizične osebe	banke	drugih sredstev	
Stanje 1. januar 2009	8.506	115.987	11.676	127.663	3.637	139.806
Povečanje oslabitev	1.962	23.401	1.303	24.704	23	26.689
Zmanjšanje oslabitev	-	(541)	(183)	(724)	(2.318)	(3.042)
Stanje 31. december 2009	10.468	138.847	12.796	151.643	1.342	163.453
Stanje 1. januar 2008	65	107.183	10.705	117.888	3.739	121.692
Povečanje oslabitev	8.441	11.014	1.096	12.110	75	20.626
Zmanjšanje oslabitev	-	(2.210)	(125)	(2.335)	(177)	(2.512)
Stanje 31. december 2008	8.506	115.987	11.676	127.663	3.637	139.806

b) Gibanje rezervacij	Rezervacije za zunajbilančne obveznosti	Druge rezervacije	Rezervacije za obveznosti do zaposlencev	Skupaj rezervacije
Stanje 1. januar 2009	8.923	2.867	2.509	14.299
Dodatno oblikovane rezervacije	2.908	162	783	3.853
Dodatno ukinjene rezervacije	(2.805)	(78)	-	(2.883)
Črpane rezervacije	-	(530)	(227)	(757)
Stanje 31. december 2009	9.026	2.421	3.065	14.512
Stanje 1. januar 2008	17.709	3.258	2.785	23.752
Dodatno oblikovane rezervacije	1.766	100	148	2.014
Dodatno ukinjene rezervacije	(10.552)	-	(50)	(10.602)
Črpane rezervacije	-	(491)	(374)	(865)
Stanje 31. december 2008	8.923	2.867	2.509	14.299

c) Gibanje oslabitev in rezervacij skupaj

	Oslabitev	Rezervacije	Oslabitev in rezervacije
Stanje 1. januar 2009	139.806	14.299	154.105
Povečanje	26.689	3.853	30.542
Zmanjšanje	(3.042)	(3.640)	(6.682)
Stanje 31. december 2009	163.453	14.512	177.965
Stanje 1. januar 2008	121.692	23.752	145.444
Povečanje	20.626	2.014	22.640
Zmanjšanje	(2.512)	(11.467)	(13.979)
Stanje 31. december 2008	139.806	14.299	154.105

6. Dodatna razkritja skupine, ki uporablja standardiziran pristop (16. člen Sklepa o razkritjih)

Za namen izračuna kapitalske zahteve za kreditno tveganje je bila imenovana **zunanja bonitetna institucija** (v nadaljevanju imenovana ECAI) Moody's Investors Service, ki jo je Banka Slovenije priznala kot primerno ECAI. Od 1. januarja 2008 se **uporabljajo bonitetne ocene** imenovane ECAI za naslednje kategorije izpostavljenosti:

- ◆ izpostavljenosti do enot centralne ravni držav in do centralnih bank ter
- ◆ izpostavljenosti do institucij, vključno z izpostavljenostmi do institucij s kratkoročno bonitetno oceno.

Pri navedenih kategorijah izpostavljenosti skupina **določi utež tveganja posamezne izpostavljenosti** glede na stopnjo kreditne kvalitete oziroma **na podlagi razpoložljivih bonitetnih ocen dolžnika in/ali njegovih finančnih instrumentov**, ki jih je izdelala imenovana ECAI. Skupina uporablja dolgoročne bonitetne ocene imenovane ECAI, za izpostavljenosti do institucij, pa tudi kratkoročne bonitetne ocene. Kratkoročne bonitetne ocene se uporabljajo le za določanje uteži tveganja izpostavljenosti iz naslova ocenjenega finančnega instrumenta. V kolikor je finančni instrument, na katerega se nanaša izpostavljenost, ocenjen, se upošteva njegova **kratkoročna oziroma dolgoročna bonitetna ocena. Če finančni instrument ni ocenjen, se upoštevajo dolgoročne bonitetne ocene dolžnika in njegovih drugih finančnih instrumentov oziroma se utež tveganja izpostavljenosti določi na podlagi uteži tveganja, ki ustreza dolgoročni bonitetni oceni dolžnikove države.** Pri določanju uteži tveganja neocenjenim izpostavljenostim do institucij se upoštevajo pravila posredne uporabe kratkoročnih bonitetnih ocen drugih finančnih instrumentov, ki jih je izdala ista institucija.

Skupina uporablja bonitetne ocene za določanje uteži tveganja izpostavljenosti skladno z regulativo Banke Slovenije.

Vrednosti izpostavljenosti in vrednosti izpostavljenosti z upoštevanjem učinkov kreditnih zavarovanj, razčlenjenih po stopnjah kreditne kvalitete

	Stopnja kreditne kvalitete					
	1	2	3	4	5	6
	Bonitetna ocena imenovane ECAI (Moody's)					
	Aaa do Aa3	A1 do A3	Baa1 do Baa3	Ba1 do Ba3	B1 do B3	Caa1 in manj
Stanje 31. december 2009	P-1	P-2	P-3	NP		
Vrednosti izpostavljenosti	1.140.641	61.492	10.938	2	-	-
Vrednosti izpostavljenosti z upoštevanjem učinkov kreditnih zavarovanj	1.140.641	61.492	10.938	2	-	-
Stanje 31. december 2008						
Vrednosti izpostavljenosti	728.865	83.629	11.207	5.384	-	-
Vrednosti izpostavljenosti z upoštevanjem učinkov kreditnih zavarovanj	728.865	83.629	11.207	5.384	-	-

7. Naložbe v lastniške vrednostne papirje, ki niso vključeni v trgovalno knjigo

(21. člen Sklepa o razkritjih)

Računovodske usmeritve naložb v lastniške vrednostne papirje, ki niso vključeni v trgovalno knjigo, so opisane v Pregledu pomembnih računovodskih usmeritev (pojasnilo 1.5. Finančna sredstva), ki je sestavni del Letnega poročila skupine Abanke.

Knjigovodska vrednost naložb v lastniške vrednostne papirje, ki niso vključeni v trgovalno knjigo, je na dan 31. december 2009 znašala 50.512 tisoč evrov (31. december 2008: 13.886 tisoč evrov). Od tega se na kapitalske naložbe, s katerimi se na borzi ne trguje, nanaša 2.264 tisoč evrov (2008: 2.126 tisoč evrov), na kapitalske naložbe, s katerimi se trguje na borzi, pa se nanaša 48.248 tisoč evrov (2008: 11.760 tisoč evrov).

Skupina kapitalske naložbe oziroma delnice in deleže v bančni knjigi, s katerimi se trguje na borzi, vrednoti po pošteni vrednosti, in sicer po tržni ceni na datum izkaza finančnega položaja, kar pomeni, da so knjigovodska, poštena in tržna vrednost enake.

Skupina ima kapitalske naložbe v družbe, v katerih je skupina kapitalsko udeležena, ker to skupini omogoča opravljanje določenih storitev. Skupina je zato kapitalsko udeležena v naslednjih družbah: Bankart, SWIFT in KDD. Druge kapitalske naložbe, ki so v lasti skupine, so bile pridobljene z namenom realizacije dobička ob prodaji naložbe.

V letu 2009 je skupina realizirala čisti dobiček iz prodaje naložb v lastniške vrednostne papirje, ki niso vključeni v trgovalno knjigo, v višini 1.661 tisoč evrov (2008: 2.540 tisoč evrov), od tega od kapitalskih naložb, s katerimi se na borzi ne trguje, 720 tisoč evrov čistega dobička (2008: 3.739 tisoč evrov čistega dobička) in 941 tisoč evrov čistega dobička (2008: 1.199 tisoč evrov čiste izgube) od kapitalskih naložb, s katerimi se na borzi trguje.

V letu 2009 je skupina izkazala pozitiven neto učinek (v letu 2008: negativen neto učinek) iz prevrednotenja v zvezi z delnicami in deleži, razpoložljivimi za prodajo, izkazanimi po pošteni vrednosti ter iz prevrednotenja v zvezi z dolžniškimi vrednostnimi papirji, razpoložljivimi za prodajo. Pozitiven neto učinek je po obdavčitvi v letu 2009 znašal 1.509 tisoč evrov (negativen neto učinek v letu 2008: 1.349 tisoč evrov). Od temeljnega kapitala so se v celoti odšteli negativni učinki iz prevrednotenja, razporejeni v bančno in trgovalno knjigo, ki so po obdavčitvi v letu 2009 znašali 2.928 tisoč evrov (v letu 2008: 5.025 tisoč evrov). V dodatni kapital I pa so se vključili pozitivni učinki iz prevrednotenja, razporejeni v bančno in trgovalno knjigo (v letu 2008: razporejeni v bančno knjigo) v višini 80-odstotkov, ki so po obdavčitvi v letu 2009 znašali 3.550 tisoč evrov (v letu 2008: 46 tisoč evrov).

8. Obrestno tveganje iz postavk, ki niso vključene v trgovalno knjigo

(22. člen Sklepa o razkritjih)

Obrestno tveganje postavk, ki niso vključene v trgovalno knjigo, izhaja iz časovne neusklajenosti obrestno občutljivih postavk, iz različnih vrst obrestnih mer in iz tveganja vgrajenih opcij. Skupina zmanjšuje obrestno tveganje z usklajevanjem naložb in obveznosti po njihovi ročnosti, zapadlosti ter po vrstah obrestnih mer in tudi z uporabo izvedenih finančnih instrumentov.

Skupina meri obrestno tveganje z uporabo metode obrestnih vrzeli. Postavke vključuje v obrestne vrzeli glede na datum zapadlosti oziroma datum prve ponovne določitve obrestnih mer. Postavke brez roka zapadlosti (kot so na primer vloge na vpogled) se razporejajo v posamezne razrede v skladu z interno sprejeto metodologijo. Skupina meri in spremlja tudi občutljivost postavk bančne knjige na spremembe tržnih obrestnih mer in izvaja testiranje izjemnih razmer. Spremljanje obrestnega tveganja v skladu z limitnim sistemom (vključno s pripravo ustreznih poročil) poteka na mesečni ravni.

Skupina meri izpostavljenost hitrim spremembam obrestnih mer tako, da izračunava vpliv spremembe ravni obrestnih mer na obrestne prihodke in na vrednost kapitala.

9. Kreditna zavarovanja

(25. člen Sklepa o razkritjih)

Kreditna zavarovanja predstavljajo način zmanjševanja kreditnega tveganja, povezanega z eno ali več izpostavljenostmi skupine. Skupina s sprejemom kreditnih zavarovanj zmanjšuje kreditno tveganje.

Skupina uporablja za izračun zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti in zneskov pričakovanih izgub **standardiziran pristop** in **enostavno metodo za izračun učinkov zavarovanja s finančnim premoženjem**, zato nekaterih vrst zavarovanj skladno z regulativo Banke Slovenije ne more upoštevati kot primernih.

Ker skupina uporablja standardiziran pristop, ne more upoštevati zavarovanja z denarnimi terjatvami in zavarovanja s premičninami kot primerno zavarovanje. Za ugotavljanje primernosti zavarovanja z nepremičninami upošteva regulativo Banke Slovenije. Ker skupina uporablja enostavno metodo za izračun učinkov zavarovanja s finančnim premoženjem, kot primerno zavarovanje ne more upoštevati učinkov okvirnih pogodb o pobotu in nekaterih vrst finančnega premoženja.

Skupina ne izvaja **procesov za uporabo bilančnega pobota** (kot ga opredeljuje regulativa Banke Slovenije), ki je omejen na vzajemna stanja denarnih sredstev med skupino in dolžnikom, to je na kredite in depozite, zato skupina bilančnega pobota tudi ne sprejema v zavarovanje.

Procesi za vrednotenje zavarovanja s premoženjem

Vrednotenje zavarovanja s premoženjem se opravi pred vsako odobritvijo izpostave in ob spremembah (podaljšanje, reprogram) izpostave. Ponovno vrednotenje nepremičnin se opravi dodatno ob večjih znižanjih cen na trgu nepremičnin. Vrednotenje tržne vrednosti zavarovanj s finančnim premoženjem (vrednostni papirji) se izvaja dnevno. Ponovno vrednotenje oziroma ocena investicijskega bančništva se pri zastavi netržnih vrednostnih papirjev izvaja vsaj enkrat letno oziroma bolj pogosto, če so nihanja na trgu vrednostnih papirjev večja.

Skupina sproti spremlja zavarovanja, in sicer:

- ♦ redno spremlja delež posamezne vrste zavarovanja terjatev (odbor za upravljanje z bilanco trimesečno obravnava analizo tvegane aktive),
- ♦ redno spremlja povprečno razmerje med višino zavarovane terjatve in vrednostjo zavarovanja s hipotekami in vrednostnimi papirji.

Glavne vrste zavarovanja s premoženjem, ki jih skupina sprejema za zavarovanje svojih terjatev, se nanašajo na stvarna in osebna kreditna zavarovanja.

Stvarno kreditno zavarovanje je vrsta zmanjševanja kreditnega tveganja, pri kateri je kreditno tveganje, povezano z izpostavljenostjo skupine, zmanjšano zato, ker ima skupina v primeru neizpolnitve nasprotne pogodbene stranke ali ob nastopu drugih pogodbeno določenih dogodkov, povezanih z nasprotno stranko, najmanj eno od naslednjih pravic:

- a) pravico prodati določeno premoženje zaradi poplačila svoje terjatve,
- b) pravico zagotoviti prenos ali pridobitev določenega premoženja,
- c) pravico obdržati določeno nedenarno premoženje ali denarne zneske,
- d) pravico zmanjšati oziroma pobotati znesek izpostavljenosti za znesek terjatve nasprotne stranke do skupine,
- e) pravico nadomestiti znesek izpostavljenosti z zneskom v višini razlike med zneskom izpostavljenosti in zneskom terjatve nasprotne stranke do skupine.

Stvarna kreditna zavarovanja, ki se sprejemajo, so:

- a) zavarovanje s premoženjem:
 - ◆ zavarovanje z nepremičninami (poslovne in stanovanjske),
 - ◆ zavarovanje s premičninami,
 - ◆ zavarovanje z denarnimi terjatvami,
 - ◆ zavarovanja s finančnim premoženjem:
 - bančne vloge pri kreditni instituciji ali denarju podobni instrumenti, ki jih ima skupina,
 - dolžniški vrednostni papirji,
 - enote premoženja oziroma delnice investicijskih skladov,
 - lastniški vrednostni papirji ali zamenljive obveznice, vključeni v glavni indeks,
- b) okvirne pogodbe o pobotu,
- c) drugo stvarno kreditno zavarovanje (police življenjskega zavarovanja).

Osebno kreditno zavarovanje je vrsta zmanjševanja kreditnega tveganja, pri kateri je kreditno tveganje, povezano z izpostavljenostjo skupine zmanjšano zato, ker se je tretja oseba zavezala, da bo plačala dolgovani znesek v primeru neizpolnitve nasprotne pogodbene stranke (kreditojemalca) ali ob nastopu drugih pogodbeno določenih dogodkov, povezanih z nasprotno stranko.

Osebna kreditna zavarovanja, ki jih skupina sprejema, so osebna jamstva (solidarna poročstva, garancije dobro bonitetnih podjetij, bank, jamstvo zavarovalnic). Vrsta in obseg zavarovanja sta odvisna od bonitete komitenta in ročnosti izpostave v odobravanju.

Skupina ima vse izpostave do pravnih oseb zavarovane vsaj z bianco menicami. Brez dodatnega zavarovanja so odobrene kratkoročne, redkeje srednjeročne izpostave do pravnih oseb z dobro bonitetno oceno. V takem primeru se pri večini primerov srednjeročnih kreditov pogodbeno opredelijo finančne zaveze, ki omogočajo pridobitev dodatnega zavarovanja v primeru poslabšanja bonitete komitenta. Dolgoročni krediti so večinoma dodatno zavarovani s hipoteko ali vrednostnimi papirji. Kratkoročni krediti so pogosto dodatno zavarovani z drugimi oblikami zavarovanja, predvsem s poročstvi drugih dobrobonitetnih pravnih oseb, zastavo terjatev, zastavo zalog, ki so prav tako dovolj likvidne vrste zavarovanj.

Pri posamezni obliki zavarovanja se glede na sklep kreditnega odbora ali kreditne komisije oziroma pooblaščenega delavca zagotovi ustrezno razmerje med višino kredita (garancije) in vrednostjo zavarovanja. Pri zastavi vrednostnih papirjev se opredelijo tudi roki, v katerih se preverja zagotavljanje navedenega razmerja.

Skupina ima izpostave do fizičnih oseb praviloma zavarovane z eno od naslednjih oblik zavarovanja:

- ◆ zavarovalne police,
- ◆ zastavo nepremičnine,
- ◆ zastavo vrednostnih papirjev,
- ◆ zastavo terjatev iz naslova lastništva investicijskih kuponov vzajemnih skladov,
- ◆ zastavo police življenjskega zavarovanja,
- ◆ solidarnim poroštvom kreditno sposobnih porokov,
- ◆ zastavo denarnih sredstev (depoziti, rentno varčevanje, NSVS).

Skladno s Sklepom o individualnih pooblastilih pri poslovanju s fizičnimi osebami so lahko kratkoročne in srednjeročne izpostave glede na boniteto komitenta tudi nezavarovane, vendar se skupina v pogojih zaostrenih gospodarskih pogojev takšni praksi izogiba.

9.1. Pomembnejše vrste dajalcev osebnih jamstev

(25.d. člen Sklepa o razkritjih)

Skupina kot **osebna jamstva** upošteva prejete garancije in poročva za zavarovanje terjatev.

Kot primerne dajalce osebnih kreditnih zavarovanj (skladno z regulativo Banke Slovenije) skupina upošteva naslednje osebe:

- a) enote centralne ravni držav in centralne banke,
- b) enote regionalne ali lokalne ravni držav,
- c) multilateralne razvojne banke,
- d) mednarodne organizacije, do katerih izpostavljenostim je v standardiziranem pristopu pripisana utež tveganja nič odstotka,
- e) osebe javnega sektorja, do katerih terjatve se v standardiziranem pristopu obravnavajo kakor terjatve do institucij ali enot centralne ravni držav,
- f) institucije,
- g) druge gospodarske družbe, vključno z družbami, ki so skupini nadrejene ali podrejene, ki imajo bonitetno oceno priznane ECAI, ki po pravilih za tehtanje izpostavljenosti do podjetij v standardiziranem pristopu ustreza najmanj stopnji kreditne kvalitete 2.

Dajalci osebnih jamstev so navedeni po kategorijah osebe v preglednici v nadaljevanju. Za skupino so pomembnejši dajalci osebnih jamstev predvsem Republika Slovenija (ki je za zavarovane izpostave, v korist skupine, izdala jamstva po Zakonu o jamstveni shemi), banke (ki so za zavarovanje izpostave, v korist skupine, izdale garancije), Slovenski podjetniški sklad (ki je za zavarovane izpostave, v korist skupine, izdala garancije), podjetja z dobro bonitetno oceno (ki so za zavarovanje izpostave v korist skupine dale solidarno poroštvo) in fizične osebe – kreditno sposobni solidarni poroki.

Pomembnejši dajalci osebnih jamstev ter njihova boniteta

Kategorija osebe (dajalca osebnega jamstva)	Interna bonitetna ocena	Stanje 31. december 2009		Stanje 31. december 2008	
		Znesek	Struktura	Znesek	Struktura
1. Enote centralne ravni držav in centralne banke		76.508	8,6%	-	0,0%
2. Osebe javnega sektorja		4.687	0,5%	243	0,0%
	A	4.687		243	
3. Institucije		5.869	0,7%	3.562	0,5%
	A	3.486		1.415	
	B	651		-	
	C	1.732		2.147	
4. Podjetja		305.437	34,5%	297.760	39,4%
	A	194.076		232.140	
	B	94.623		29.145	
	C	10.923		36.430	
	D	3.507		-	
	E	2.308		45	
5. Bančništvo na drobno		492.151	55,6%	453.876	60,1%
	A	67.551		78.455	
	B	100.932		151.342	
	C	77.344		26.929	
	D	8.433		3.470	
	E	7.586		1.116	
	fizične osebe	230.305		192.564	
Skupaj		884.652	100,0%	755.441	100,0%

9.2. Koncentracija kreditnega tveganja v okviru sprejetih kreditnih zavarovanj

(25.e. člen Sklepa o razkritjih)

Skupina sproti spremlja **koncentracijo kreditnega tveganja** v okviru sprejetih kreditnih zavarovanj, in sicer z rednim spremljanjem deleža vrednosti posamezne vrste zavarovanja terjatev v vrednosti vseh zavarovanj (odbor za upravljanje z bilanco trimesečno obravnava analizo tvegane aktive). Večino sprejetih zavarovanj za izpostave skupine predstavljajo hipoteke za stanovanjske in poslovne nepremičnine (vključene v postavki 5. Hipoteke) ter poroštva pravnih in fizičnih oseb (vključene v postavki 3. Poroštva). Podatki so razvidni iz preglednice v nadaljevanju.

Vrednost zavarovanj in koncentracija kreditnega tveganja po vrstah zavarovanj

Vrsta zavarovanja	Stanje 31. december 2009		Stanje 31. december 2008	
	Znesek	Struktura	Znesek	Struktura
1. Depoziti	32.492	0,8%	21.920	0,7%
2. Garancije	20.926	0,5%	4.509	0,1%
3. Poroštva	863.726	22,1%	750.932	25,0%
4. Vrednostni papirji	362.221	9,3%	215.594	7,2%
5. Hipoteke	2.221.257	56,8%	2.011.797	66,9%
6. Zastave zalog	85.922	2,2%	2.699	0,1%
7. Zastave premičnin	-	0,0%	30	0,0%
8. Zastave terjatev	21.678	0,6%	n.p.	n.p.
9. Cesije terjatev	276.531	7,1%	n.p.	n.p.
10. Zastava deleža v kapitalu	23.369	0,6%	n.p.	n.p.
11. Portfelj vrednostnih papirjev	756	0,0%	n.p.	n.p.
Skupaj	3.908.878	100,0%	3.007.481	100,0%

Opomba: za leto 2008 skupina še ni razpolagala s podatki za kategorije od 8. do 11., zato vsota vrednosti zavarovanj ob koncu let 2008 in 2009 ni neposredno primerljiva.

9.3. Skupna vrednost izpostavljenosti, zavarovana s premoženjem

(25.f. člen Sklepa o razkritjih)

Skupina za zavarovanje izpostavljenosti s premoženjem kot primerna upošteva zavarovanja s stanovanjskimi in poslovnimi nepremičninami ter zavarovanja s finančnim premoženjem (bančne vloge in vrednostni papirji), ki izpolnjujejo minimalne zahteve za priznanje primernosti zavarovanj. Za ugotavljanje primernosti zavarovanja se upošteva regulativa Banke Slovenije.

Skupna vrednost izpostavljenosti, ki je zavarovana s primernim premoženjem (skladno z regulativo Banke Slovenije), je razvidna iz preglednice v nadaljevanju, kjer so navedene izpostavljenosti, izkazane po kategorijah izpostavljenosti.

**Skupna vrednost izpostavljenosti, zavarovana s premoženjem ,
po kategorijah izpostavljenosti**

Kategorije izpostavljenosti	Stanje 31. december 2009		Stanje 31. december 2008	
	Znesek	Struktura	Znesek	Struktura
1. Izpostavljenosti do institucij	-	0,0%	10.750	39,5%
2. Izpostavljenosti do podjetij	4.912	19,7%	1.614	5,9%
3. Izpostavljenosti iz naslova bančništva na drobno	5.445	21,8%	3.323	12,2%
4. Izpostavljenosti, zavarovane z nepremičninami	9.626	38,6%	11.355	41,8%
5. Zapadle postavke	15	0,1%	-	0,0%
6. Regulatorno zelo tvegane izpostavljenosti	4.935	19,8%	108	0,4%
7. Druge izpostavljenosti	-	0,0%	31	0,1%
Skupaj	24.933	100,0%	27.181	100,0%

**9.4. Skupna vrednost izpostavljenosti, zavarovana z osebnimi jamstvi
ali s kreditnimi izvedenimi finančnimi instrumenti**

(25.g. člen Sklepa o razkritjih)

Skupina za zavarovanje izpostavljenosti z osebnimi jamstvi kot primerna upošteva garancije in poročila primernih dajalcev osebnih kreditnih zavarovanj (skladno z regulativo Banke Slovenije). Kreditnih izvedenih finančnih instrumentov skupina za zavarovanje ne uporablja.

Skupna vrednost izpostavljenosti, ki je zavarovana s primernimi osebnimi jamstvi (skladno z regulativo Banke Slovenije), je razvidna iz preglednice v nadaljevanju. Skupina je bila v letu 2009 zelo uspešna pri pridobivanju jamstev Republike Slovenije za kredite, odobrene podjetjem po Zakonu o jamstveni shemi, kar se v spodnji tabeli odraža predvsem pri izpostavljenostih do podjetij in izpostavljenostih iz naslova bančništva na drobno. Skupina je povečala sodelovanje tudi s Slovenskim podjetniškim skladom in za izpostavljenosti do oseb javnega sektorja pridobila garancijo Slovenskega podjetniškega sklada v višini, ki je razvidna iz spodnje tabele.

**Skupna vrednost izpostavljenosti, zavarovana z osebnimi jamstvi,
po kategorijah izpostavljenosti**

Kategorije izpostavljenosti	Stanje 31. december 2009		Stanje 31. december 2008	
	Znesek	Struktura	Znesek	Struktura
1. Izpostavljenosti do oseb javnega sektorja	7.350	9,6%	-	0,0%
2. Izpostavljenosti do podjetij	64.427	84,5%	-	0,0%
3. Izpostavljenosti iz naslova bančništva na drobno	2.782	3,7%	5	100,0%
4. Zapadle postavke	1.646	2,2%	-	0,0%
Skupaj	76.205	100,0%	5	100,0%

POROČILO NEODVISNEGA REVIZORJA

Upravi Abanke Vipa d.d.

Poročilo o dejanskih ugotovitvah, povezanih z izpolnjevanjem pravil o upravljanju s tveganji v bankah in hranilnicah, za skupino Abanke Vipa

Na podlagi Sklepa o najmanjšem obsegu in vsebini dodatnega revizijskega pregleda glede izpolnjevanja pravil o upravljanju s tveganji v bankah in hranilnicah (Uradni list RS, št. 42/09; odslej Sklep) smo opravili postopke, za katere smo se dogovorili z vami in ki jih navajamo v nadaljevanju. To so postopki v zvezi z izpolnjevanjem pravil o upravljanju s tveganji pri skupini Abanke Vipa (odslej Skupina) za poslovno leto, ki se je končalo 31. 12. 2009. Posel je bil opravljen v skladu z Mednarodnim standardom sorodnih storitev 4400 – Posli opravljanja dogovorjenih postopkov v zvezi z računovodskimi informacijami. Edini namen postopkov je bil, da bi vam pomagali pri presoji upoštevanja določil podzakonskih predpisov Zakona o bančništvu (Uradni list RS, št. 131/06, 109/08 in 19/09) – Sklepa o nadzoru bank in hranilnic na konsolidirani osnovi (Uradni list RS, št. 135/06 in 104/07); odslej Sklep o konsolidiranem nadzoru), Sklepa o upravljanju s tveganji in izvajanju procesa ocenjevanja ustreznega notranjega kapitala za banke in hranilnice (Uradni list RS, št. 135/06, 28/07 in 104/07; odslej Sklep o upravljanju s tveganji) in Sklepa o izračunu kapitala bank in hranilnic (Uradni list RS, št. 135/06 in 104/07; odslej Sklep o izračunu kapitala) - v poslovnem letu, ki se je končalo 31. 12. 2009.

Opravljene postopke povzemamo takole:

1. Pregledali smo spoštovanje splošnih standardov upravljanja s kreditnim tveganjem, tržnimi tveganji, obrestnim tveganjem, operativnim tveganjem in likvidnostnim tveganjem, določenih s Prilogami I-V Sklepa o upravljanju s tveganji.
2. Pregledali smo, ali so izpolnjene posebne zahteve Sklepa, povezane s pravili upravljanja s kreditnim tveganjem, tržnimi tveganji, obrestnim tveganjem, operativnim tveganjem in likvidnostnim tveganjem.
3. V povezavi s kapitalom, kapitalskimi zahtevami in ustreznim notranjim kapitalom skupine smo preverili, ali Skupina upošteva določila Sklepa o izračunu kapitala.

Poročamo o ugotovitvah:

- a) V zvezi s točko 1 smo ugotovili, da Skupina spoštuje splošne standarde upravljanja s kreditnim tveganjem, tržnimi tveganji, obrestnim tveganjem, operativnim tveganjem in likvidnostnim tveganjem, določenih s Prilogami I-V Sklepa o upravljanju s tveganji.
- b) V zvezi s točko 2 smo ugotovili, da Skupina izpolnjuje posebne zahteve Sklepa, povezane s pravili upravljanja s kreditnim tveganjem, tržnimi tveganji, obrestnim tveganjem, operativnim tveganjem in likvidnostnim tveganjem.
- c) V zvezi s točko 3 smo ugotovili, da Skupina upošteva določila Sklepa o izračunu kapitala v povezavi s kapitalom, kapitalskimi zahtevami in ustreznim notranjim kapitalom skupine.

Družba je vpisana v sodni register pri Okrožnem sodišču v Ljubljani s sklepom Srg 200110427 z dne 19.07.2001, pod vložno številko 12156800 ter v register revizijskih družb pri Slovenskem inštitutu za revizijo pod številko RD-A-014. Višina vpisanega osnovnega kapitala je 34.802 EUR. Seznam zaposlenih revizorjev z veljavno licenco za delo je navoljo na sedežu družbe.

Ker opravljeni postopki niso niti revizija niti preiskava v skladu z Mednarodnimi standardi revidiranja ali Mednarodnimi standardi poslov preiskovanja, v povezavi z izpolnjevanjem pravil o upravljanju s tveganji v tem poročilu ne dajemo nikakršnega zagotovila.

Ker je bila poleg tega dodatnega revizijskega pregleda opravljena tudi revizija skupinskih računovodskih izkazov Skupine v skladu z Mednarodnimi standardi revidiranja, smo o morebitnih drugih zadevah poročali v revizorjevem poročilu o revidiranih skupinskih računovodskih izkazih.

To poročilo je namenjeno izključno za potrebe poročanja Banki Slovenije in se nanaša izključno na izpolnjevanje pravil o upravljanju s tveganji. Uporaba za kakršenkoli drug namen ni dovoljena.

Ljubljana, 23. marec 2010

PRICEWATERHOUSECOOPERS d.o.o.

³
PricewaterhouseCoopers d.o.o.

Leon Živec

Pooblaščen revizor

Francois Mattelaer

Partner